

Ob dnevu Enotna podpora kandidatom

borca

V nedeljo, 4. julija, bomo praznovali naš domovinski praznik DAN BORCA. Pri tem se spominjamo na pomemben ustanek političnega biroja CK KPJ v Beogradu, ki je bil na ta dan leta 1941. Na njem je vodstvo Komunistične partije Jugoslavije izdelalo načrt za narodnoosvobodilni boj v vsej okupirani domovini, v katerega naj vključijo vse napredne politične skupine. V načrtu so opredelili tudi podrobna navodila za boj partizanskih enot Jugoslavije, za boj, ki je naš skozni vse vojno obdobje prinašal okupatorju boleče izgube, ki ga je prisilili, da ni smel nikoli umakniti iz Jugoslavije svojih divizij, kar bi slabilo njegove sile na drugih bojiščih, na velikih frontah. Dan borca nas spominja na vso zgodovino narodnoosvobodilnega boja Jugoslavije in boja za enakopravnost jugoslovanskih narodov v novi socialistični Jugoslaviji, boja, ki je bil največkratnejši diverzantski boj v drugi svetovni vojni, ki je pridobil ugled junaških borov jugoslovanskih narodov proti fašizmu.

Dan borca, ki nas spominja na največje žrtve za svobodo v vsej zgodovini jugoslovanskih narodov in obnem na največje uspehe, mora nam navdušiti tudi za zapore, ki so potrebni na poti k rešitvi naših gospodarskih in drugih vprašanj družbenega življenja.

Tisočerm in stotisočerm, ki so junaško padli v boju proti fašizmu, da bi začeli premišliti socializem, prava ureča za vse delovne ljudi, vemo dolžni svoj dolg. Njihova vera v popolno zmago socializma je bila neomajna! V njej so zatirali egoizem in razpisi najvišjo obliko tovarštva in altruizma, kar je še kako potrebno, poleg junaštva dela, tudi danes za dosego socialističnega blagostanja.

V. R.

VREME
do nedelje, 11. julija 1971.

Polna luna bo v četrtek, 8. julija, ob 11.37. Napoved: plohe z nevihtami so možne danes, 1. julija, nato še 5. in 8. julija, sicer bo ves čas sončno in vroče do 30 stopinj C.

Alojz Cestnik

V torek, 22. junija, so člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Ptuj na svoji VII. razširjeni seji razpravljali o kandidatih za slovenske člane predsedstva SFRJ, o verifikaciji liste za slovensko delegacijo v zvezno konferenco SZDL Jugoslavije in kandidatih za republiško konferenco SZDL.

Predsedstvo republiške konference SZDL Slovenije je na svoji seji 28. maja letos sprejelo kot možne kandidate za člane predsedstva SFRJ tovariše: Marka Bulca, Sergeja Krajgerja in Mitja Ribičiča. To kandidate so člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Ptuj enotno podprli.

V skladu s sklepi republiške konference SZDL so občinske konference SZDL evidentirale možne kandidate za člane delegacije republiške organizacije SZDL Slovenije v zvezno konferenco SZDL Jugoslavije. Na dvanajstih področnih posvethih občinskih konferenc SZDL širom Slovenije so se predstavniki teh organizacij dogovorili in predlagali 42 možnih kandidatov za zvezno konferenco. Poleg teh predlogov je dalo 18 občinskih konferenc dodatno 46 predlogov. Tudi konferenca za družbeno aktivnost žensk pri republiški konferenci SZDL in izvršni odbor RK SZDL sta k zbranim predlogom dodala še 2 oziroma 4 možne kandidate, z namenom, da dopolnita strukturo že evidentiranih kandidatov. Vsi predlogi so bili skladni s sprejetimi kriteriji in merili. Upoštevajoč dejstvo, da v sestavi delegacije zagotovimo optimalno možno dogovorjeno strukturo, je bil opravljen ožji izbor, o katerem so pozneje razpravljali na različnih nivojih — tudi skupščina SRS. Končno so izbrali 24 možnih kandidatov za člane delegacije republiške organizacije SZDL Slovenije v zvezni konferen-

ci SZDL Jugoslavije: Geza Bačić, Tone Bole, Jože Božič, Jože Cvičkovič, Ivan Dolničar, Majda Gaspari, dr. inž. Drago Kolar, Elvin Kolarič, Božo Kovač, Vladimir Krivic, Franc Ogrizek, Kristina Plut, Bojan Stjenka Polak, Zoran Polič, Jože Prategrazer, Ciril Ribičič, Marija Stančič, Vida Tomšič, dr. Joža Vilfan, Janez Vipotnik, Jože Voltand, Ivanka Vrhovčak, Beno Zupančič in Zvonko Znidaršič.

V predloženem predlogu možnih kandidatov so zastopane vse pomembnejše strukture družbenega življenja Slovenije. Poudarjena so tista področja dejavnosti, ki ostajajo v bodoče (po ustavnih spremembah) v pristojnosti federacije. Predlog možnih kandidatov zagotavlja znatno pomladitev delegacije, prav tako pa upošteva tudi zahtevo po večjem številu žensk. Tudi to listo kandidatov so člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Ptuj podprli.

Tako kot že navedene kandidate so enotno podprli tudi kandidato za republiško konferenco SZDL s pripombo, da naj o teh kandidatih razpravljajo še krajevni odbori socialistič-

ne zveze v ptujski občini. Predlagani kandidati iz ptujске občine so naslednji: Franc Simonič, inž. Stefan Požlep, dr. Jožica Suhadolnik, inž. Milan Koren, Franc Klemenčič, Janko Matjašič in Franc Svenšek. Skupaj torej 7 kandidatov.

Občinske konference SZDL

izvolijo na vsakih 11.200 volilcev po enega člana republiške konference. Po tem ključu izvoli OK SZDL Ptuj 4 člane.

Na koncu je članom izvršnega odbora govoril še Tone Purg, načelnik oddelka za analize in finance pri skupščini občine Ptuj o analizi poslovnih uspehov za leto 1970 in o gospodarskih gibanjih ter splošni potrošnji v prvih mesecih leta 1971 v ptujski občini.

TE DNI DOMA IN PO SVETU

Probleme bomo urejali sami!

CK ZKS je v ponedeljek obravnaval nekatera dogajanja v svetu in mednarodni položaj Jugoslavije. Ocenili so, da je Jugoslavija s svojo dosledno politiko neuvrščanja, zavzemanjem za mir, svobodo in enakopravnost narodov, uspela okrepiti svoj mednarodni položaj in ugled.

Svetovni položaj, zlasti še zapleteni na Srednjem vzhodu, pa vnaša nemir v Sredozemlju,

ki predstavlja nevarnost tudi za balkansko področje. Tako so dane tudi možnosti za izvrševanje najrazličnejših pritiskov na neuvrščeno Jugoslavijo. Nekateri vidijo v našem političnem in gospodarskem življenju slabosti, k pa jih bomo urejali izključno sami.

Na seji CK so posebej poudarili pomen razvijanja dobrih odnosov s sosednjimi deželami. Uspešno reševanje odprtih vprašanj med balkanskimi sosedi je tudi pogoj, da bi se izboljšalo politično vzdušje na Balkanu. Seveda se bo Jugoslavija tudi v bodoče odločno zoperstavila vsakemu poizkusu ožrožanja naše samostojnosti in ozemeljske celovitosti.

Ob ukrepih v zunanji politiki moramo našo neodvisnost utrditi s krepitvijo obrambne sposobnosti, saj je ugled Jugoslavije v svetu odvisen predvsem od naše notranje trdnosti, enotnosti, učinkovitosti družbenega sistema in položaja delovnega človeka v proizvodnji in družbenih odnosih.

Nikakor ne moremo dovoliti, da naši notranji problemi ustvarjajo možnost za mešanje tujih sil. Zato se bomo odločno zoperstavili vsaki subverzivni dejavnosti in poizkusom vmešavanja v naše notranje zadeve. Sami smo, kot vedno doslej, sposobni reševati svoje notranje probleme.

Zunanji minister Kambodže v Beogradu

Na uradni prijateljski obisk je dopotoval v Beograd minister vlade narodne enotnosti Kambodže Sarin Čak. Sestal se je z državnim sekretarjem za (Nadaljevanje na zadnji strani)

V Slovenski Bistrici

USTANOVljena KULTURNA SKUPNOST

Minuli teden so tudi v Slovenski Bistrici ustanovili temeljno kulturno skupnost. Skupščina skupnosti šteje devetnajst članov, izvršni odbor pa sedem. Vanjo so svoje predstavnike imenovali občinski sindikalni svet, skupščina občine in zveza kulturno prosvetnih organizacij.

Za predsednika kulturne skupnosti so delegati eno-

glasno ipvolili Ivana Pučnika, za predsednika izvršnega odbora pa Milutina Arka. V izvršni odbor so bili izvoljeni: Ivan Pučnik — kmet iz Črešnjevca, Milutin Arko — ravnatelj Matične knjižnice Slovenska Bistrica, Stefan Romih — učitelj na osnovni šoli Pohorskega odreda Slovenska Bistrica, Jože Kodelič — upokojenec iz Črešnjevca, Ladislav Cvahte — učitelj na osnovni šoli Pohorskega bataljona v Oplotnici, Milan Mlaker — učitelj na osnovni šoli Pohorskega odreda v Slovenski Bistrici in Danilo Utenkar — novinar Tednika.

Člane izvršnega odbora čakajo že takoj na začetku mnoge naloge, saj bo potrebno pripraviti program dela in ustanoviti komisijo za posamezna področja dejavnosti.

Pogovor s predsednikom ZIS Mitjo Ribičičem

Tudi najbolj ugodna rešitev mora nekoga prizadeti

Predsednik zveznega izvršnega sveta Mitja Ribičič je preteklo nedeljo dopoldne govoril na III. zboru gorenjskih aktivistov v Preddvoru. Ze pred zborom pa je na prošnjo Toneta Miklavčiča, glavnega urednika lista GLAS, glasila SZDL gorenjskih občin, odgovoril na več vprašanj za bralce tega časnika. Z dovoljenjem Glasa ponatiskujemo pogovor s predsednikom ZIS.

— **Predsednik zveznega izvršnega sveta ste dve leti. Ljudje imajo precej medle predstave o vaši funkciji oziroma o delu zveznega izvršnega sveta. Kaj nam lahko poveste o tem?**

»V dvoletnem, torej relativno kratkem razdobju smo jaz in moji sodelavci dobili dragocene izkušnje, kajti mandat je tekel v nenormalnem času, v težki bitki za gospodarsko stabilnost dežele, v novem valu pritiskov na neodvisen položaj Jugoslavije, v notranjem ustavnem presnavljanju, ko so se ne brez težav in odporov uveljavili v zveznem središču novi odnosi, ki so zahtevali nov način dela, pa tudi doslednost, borbenost, predvsem pa poslušaj za spremembo okrog nas.

Glavni razsodnik mojega dela ter uspešnosti ali slabosti zveznega izvršnega sveta je lahko samo zvezna skupščina, čeprav naravno niti meni niti drugim slovenskim članom vlade ali zvezne uprave ni vseeno, kako ocenjuje naše delo naša matica, politično vodstvo ali delovni ljudje Slovenije. No, menim, da lahko zvezni izvršni svet v okoliščinah, ki niso bile lahke, pokaže nekaj zelo pomembnih rezultatov. Na gospodarskem področju je npr. izdelal z resolucijo za ekonomsko politiko za to leto stabilizacijski program, na katerega temeljih danes gradimo sanacijske in akcijske programe organizacije v zvezi.

Ustvarjeni so pogoji in tudi konkretni programi ter predlogi za nove sistemske rešitve, razen žal za nov zunanjetrgovinski in devizni režim. Zarisan so obrisi za nov srednjeročni razvoj Jugoslavije (prednačrt plana). Zvezni izvršni svet je deloval tudi na drugih področjih, na notranje in zunanje-političnem področju je spjal novo metodo sporazumevanj in dogovarjanj v središču, ustanovil je potrebne koordinacijske in paritetne komisije, monetarni svet, koordinacijski odbor s predsedniki republiških in pokrajinskih izvršnih svetov. Najpomembnejše pa je morda, da smo uspeli razčistiti izvenproračunsko bilanco federacije, račune, dolgeve in

obresti, ki so se četrto stoletja kopičili v centru ter bi lahko še leta in leta kalili odnose med republikami. Presekajoč ta veliki voz, smo verjetno ustvarili ugodne pogoje za delo novega izvršnega sveta. Ta bo moral v smislu ustavnih sprememb delovati kot strokovno politično izvršilni organ zvezne skupščine, saj po 18 letih zvezni upravni organi ponovno — seveda v novih okoliščinah — prevzamejo neposredno odgovornost v izvršilnih organih skupščine.

— **Omenili ste zunanje-politične uspehe. Ali je zvezni izvršni svet zmožal vzporedno s prevladujočo ekonomsko problematiko prispevati tudi k zunanje-politični vlogi Jugoslavije?**

»Vašim bralcem so znane in blizu naše zunanje-politične akcije: konferenca neuvrščenih, potovanja tovariša Tita, razgovori naših in gostujočih delegacij. Dejal bi: kolikor je notranja gospodarska situacija neugodna, toliko bolj je potrebna aktivna zunanja politika, zlasti politika širjenja ekonomskih odnosov Jugoslavije s svetom. Naših notranjih domačih težav ne moremo premagati sami, pač pa vse bolj z odprto ekonomiko. Za zadnji dve leti lahko rečem, da smo uspeli napraviti mnoge premike tudi v zunanje-politični in gospodarski uveljavitvi neuvrščene in neodvisne Jugoslavije. Posebej bi omenil naše odnose s sosedi. Zlasti s sosednjo Italijo, dalje naše zavzemanje v Evropi. »Evropska scena« bo v tem desetletju po mojem mnenju prevladovala, kajti razširjen zahodnoevropski trg bo prinesel Jugoslaviji nove »šanse« v trgovinski, industrijski ter znanstveni kooperaciji.

Tretji uspeh je normalizacija odnosov z republiko Kitajsko. Sam sem imel v tem času razgovore v Veliki Britaniji, Franciji, Sovjetski zvezi, Romuniji, stike s predsedniki vlad skandinavskih dežel ter s številnimi državniki vsega sveta na jubilejnem zasedanju OZN.

— **V svojih nastopih ste mnogokrat govorili o pritiskih. Ali bodo ti obstajali tudi po ustavnih spremembah?**

»Mesto predsednika zveznega izvršnega sveta je že po naravi izpostavljeno kritiki in pritiskom. To seveda ni samo jugoslovanska »značilnost«: v vseh demokratičnih državah so vlade v središču družbene in državne odgovornosti. Prepričan sem, da bo tako tudi v prihodnje, kajti različni materialni interesi članic naše skupnosti se morajo v našem federalnem središču soočevati. Najbolj ugodna rešitev mora nekoga prizadeti — to je cena za hitrejši razvoj družbe kot celote. Kljub mnogim razočaranjem sem še vedno prepričan, da je mogoče vse te probleme razrešiti z demokratičnimi metodami. Mislim, da nimajo prav oni, ki bi zaradi parcialnih interesov hoteli zmanjšati vlogo jugoslovanskega središča in njegove zvezne upravne funkcije. Slednja je tudi po ustavnih spremembah močno pomembna za vso skupnost, pa tudi za republike in pokrajine Jugoslavije je potrebna demokratična, sposobna in odločna vlada, ki bo delovala odprto pod kontrolo in s pomočjo ne samo zvezne skupščine in predstavnikov SFRJ, temveč vseh samoupravnih organizmov v naši socialistični skupnosti.

— **Javna razprava o ustavnih spremembah je končana. Zdaj smo torej pred uresničitvijo dopolnil. Kako gledate na uresničevanje predvidenih dopolnil?**

»Ni mi všeč izraz dopolnilo, ker vidim v amandmajih ne samo neko dopolnilo ali izboljšavo sedanje ustave, pač pa izredno pomembne temeljne ustavne spremembe, ki menjajo odnose med republikami, med narodi in središčem. Spreminjevalni ustavni predlogi so sprožili razprave ne samo znotraj Jugoslavije, temveč po vsem svetu. Francoski premier Chaban-Delmas mi je dejal, da so ti predlogi zanimivi celo za enonacionalno državo. Najodločilnejše za nove ustavne odnose je, da se bodo republike in pokrajine potrdile kot neposredni dejavniki v federaciji, v izgrajevanju ekonomskega sistema in v nadaljnjem razvoju socialistične Jugoslavije. Morda bo najtežje doseči, da bi sporezumi in dogovori v središču ne bili samo rezultat (trenutnih) mišljenj formalnih republiških predstavnikov, pač pa sinteza samoupravne iniciative ter, kar se mi zdi še važnejše: kako s sporazumom dogovorjeno politiko učinkovito in na vseh ravneh dosledno v praksi uresničevati.

Mitja Ribičič, predsednik ZIS, je nato za GLAS še posebej omenil delež Gorenjske v sedanjem in bodočem razvoju Slovenije in SFRJ. Pri tem je poudaril, da je tudi Gorenjska zainteresirana za dosledno uresničevanje stabilizacijskega programa, kot tudi krepitve enotnega in odprtega jugoslovanskega trga.

»Škriplje« vedno pri proizvajalcu

Sejo sekcije za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL Ptuj, ki je bila prejšnje sredo, je vodil inž. Milan Koren, predsednik te sekcije. Pogovarjali so se o osnutku zakona o združevanju kmetov v zadruge, organizacije združenega dela in pogodbenne skupnosti. Seje se je udeležil tudi Franc Simonič, član republiške konference SZDL Slovenije.

Zivahna in tehtna razprava ni pokazala nobenih posebnih težav po ustanavljanju novih velikih zadrug, ampak so člani sekcije nasprotno poudarili, da sedanje kmetijske delovne organizacije ustrezajo za razvoj družbenega in zasebnega kmetijstva. V njih je treba samo okrepiť samoupravne pravice kmetov in preiti na »čiste račune«.

Teze zakona o združevanju kmetov je uvodoma razložil inž. Milan Koren in poudaril, da bo novi zakon izpolnil vrzel v oblikah organiziranja kmetov. Stari zakon že dolgo več ne ustreza. Kmet je danes že politični subjekt, ki skuša aktivno vplivati na oblikovanje družbe, katere član je. Zakon bo bistveno vplival na razvoj in nadaljnjo organiziranost kmetijstva pri nas. V javni razpravi bodo še enkrat analizirali, v kakšnih oblikah so danes kmetje združeni in kakšne oblike bi bile za naše prilike najboljše. Pri tem je upoštevali sedanost, preteklost in prihodnost z željo, da bi naše kmetijstvo, posebej še privatno, že enkrat organizirali tako, da bo napredovalo nekoliko hitreje.

Simon Toplak je govoril v imenu skupine kmetov: z zadovoljstvom sprejemamo nova določila zakona, nimamo pa zaupanja v njegovo dejansko in praktično izvajanje. Dosedanji poskusi združevanja so našli v naši občini na odklonilna stališča. Vsi dobro vemo za sklepe državnih in partijskih vodstev, vendar odnos kmetijskih organizacij do kmeta in lokalna politika nista tega upoštevala. Upamo, da se bo zadeva uredila, vendar smo skeptični.

Janez Zampa: če hočemo kmetijstvo spraviti na zele-

sebej omenil delež Gorenjske v sedanjem in bodočem razvoju Slovenije in SFRJ. Pri tem je poudaril, da je tudi Gorenjska zainteresirana za dosledno uresničevanje stabilizacijskega programa, kot tudi krepitve enotnega in odprtega jugoslovanskega trga.

no vejo brez denarja, ne slo. Potrebovali bi do leta ročna posojila z manjšo restno mero. Sedanji kreditni pogoji so nemogoči. Vprašanje je tudi, kaj je bilo 100 malih kmetij v zadruge ali 20 velikih. (!) Na kmetijah tudi nimamo mladine. Mislim, da je temu vzrok tudi v prevelikih prevzemnih dajatvah. Predlagamo, oče preda kmetijo svojemu nasledniku, ki bo na njem delal, brez prevzemnih dajatav. Mogoče bo potem ostalo več mladih doma. Na kmetijah tudi ni več otrok. V Sloveniji je stanje na tem področju porazno. Na posamezno kmetijo nimamo več niti enega otroka. Vsi ki so jasni — kaj pa so storili za kmečko materijo njenega otroka?

Prenizke in previsoke cene so zlo na vseh področjih v kmetijstvu pa še posebej. Tu sami ne moremo narediti rešitve, zato pa moramo take pojave tem bolj ozarjati. Tudi v trgovini je treba nekaj spremeniti, k trgovci lahko delajo, kar jim zljubi (cena mesa v amerjavji s ceno koruze). Kmetom, ki so kupili mešanico in so zadolženi v delovnih organizacijah in bankah, je treba pomagati, sicer bodo ostali na pol poti, pa ne po svoji krivdi.

Martin Slodnjak: kmetje delovne organizacije bodo morale najti pravi pot do kmetov. Razvijati moramo vse kmetije. Bodo govna proizvodnja — v du, živeti pa morajo to mali kmetje ali pa jim industrija zagotovi zaposlitev.

Stanje v kmetijstvu takšno, da zahteva čim hitrejšo ukrepanje. Zelje kmetov je treba podpreti, s čim ima ptujski občina velike neizkoriščene možnosti pri v kmetijstvu. Nasproti med kombinatom in kmetom je treba rešiti. V kmetijstvu nasploh pa je treba najprej imeti denar urejen trg in dobro strokovno službo, če hočemo v kakršni koli obliki uresničiti zakon o združevanju kmetov sedaj je škripalo vedno mo pri proizvajalcu, sedaj pa bo moralo tudi nek drugje, sicer ne bo slo.

Kaj so odborniki SO Sl. Bistrica molčali?
Slov. Bistrica

Polk, ki ne more biti zlato

točke dnevnega reda... Slovenska Bistrica, naj... ki je vzbuđila malce... Seveda pa je... ki pa v našem poro... ne bodo niti omenjene... priložnost je bilo, da se... prva zanimiva razprava... ob analizi zaključnih... delovnih organiza... občine za lansko leto... se je poziv predsednik... skupščine Mira Kolenka... ob skupščinskih... Potem bi morali... o osnovnih... razvoja za leto... Pa spet nič. Tudi pred... akcijskega programa ob... skupščine za uresniče... nalog v zvezi z eko... politiko in stabiliza... ni bil deležen drugega... dviganja rok v znak po... ste.

Da pa odborniki le nekaj »sveljajo«, smo se lahko prepričali ob koncu, ko so razpravljali o poročilu komisije za volitve in imenovanja. Imenovati je bilo potrebno dva ravnatelja. Ravnatelj oplotniške osnovne šole je potrditev skupščine dobil, medtem ko za ravnatelja glasbene šole

ni bilo potrebne večine. Potem je podpredsednik skupščine Branko Vasa povprašal tajnika Steva Eberla, kakšna je nadaljnja pot v tem primeru, le-ta pa je ugotavljal, da skupščina sploh ni več sklepčna...

Vprašanja odbornikov so spet odpadla. Dati bi bilo potrebno tudi nekaj odgovorov. Vse skupaj so preložili na prihodnjo sejo, dodali pa bi radi še samo to, da bi kazalo to zadnjo točko, prenesti na začetek seje, kajti vse prepogosto se pripeti, da ta točka dnevnega reda odpade. Pravično bi bilo do odbornikov in do tistih, ki so jih spodbudili, da vprašanja postavljajo in zahtevajo odgovor.

D. Utenkar

Tudi v Ormožu so delavci družbenih služb dobili svoj odbor sindikata

Lažje izvajanje nalog

Clani sindikalnih podružnic prosvete, zdravstva, občinske uprave in sodstvo so se v Ormožu zbrali na svoj prvi občni zbor oziroma na volilno konferenco, ki je imela namen ustanoviti tudi v občini Ormož organ sindikata družbenih dejavnosti, ki se bo ukvarjal s problematiko sindikalnih podružnic s področja družbenih dejavnosti.

Volilne konference tega odbora sindikata se je med drugimi gosti udeležila tudi Silva Bauman, zastopnica republiškega odbora sindikata družbenih dejavnosti Slovenije.

Sindikalne organizacije v Ormožu že imajo dalj časa svoje strokovne odbore. Sindikalne organizacije družbenih dejavnosti pa do sedaj niso bile povezane. Zato je delo teh organizacij vsaj v strokovnem pogledu, bilo vsebinsko manj bogato, kot bi lahko bilo, če bi občinski odbor obstajal. Na območju občine so štiri sindikalne organizacije oziroma podružnice, ki imajo skupno 404 članov. To so sindikalna podružnica prosvetnih delavcev, občinske uprave, bolnišnice in zdravstvenega doma. Če upoštevamo še dejstvo, da je v teh sindikalnih podružnicah v glavnem zbran kader, ki ima v občini gotovo najvišjo kvalifikacijsko strukturo, potem je gotovo, da lahko in moremo od takega sindikata največ pričakovati.

V bližnji preteklosti smo bili priča velikemu dogodku na področju sindikalne dejavnosti. Ena takih velikih delovnih akcij je gotovo bil kongres samoupravljavcev Jugoslavije. Ze predkon-

gresna literatura, zlasti pa še zaključki in sklepi ter razprave na tem kongresu so dali sindikalni organizaciji izredno močno orientacijo: kaj in kako v bodoče v tej naši največji organizaciji neposrednih proizvajalcev delati, da bi bilo jutri vsem lažje in boljše. V današnjem obdobju prizadevanj za dokončno stabilizacijo gospodarstva in sploh, nosi ravno sindikalna organizacija največji delež. Pred nami pa je tudi kongres sindikata delavcev družbenih dejavnosti Slovenije.

Novo ustanovljeni sindikat družbenih dejavnosti bo imel nalogo spremljati dolgoročni in srednjeročni razvoj Slovenije, priprave na kongres sindikata družbenih dejavnosti Slovenije, spremljal bo problematiko družbenih dogovorov na področju družbenih služb, tekoče naloge pri uresničevanju nove zakonodaje na področju zdravstva, sodelovanja v kulturnih skupnostih, pri problematiki otroškega varstva in podobno. Vrsta nalog in potreb je izredno velika in gotovo je, da bo vsaka sindikalna podružnica, našla svoje področje dela, posebno pa še občinski odbor, ki bo to delo usmerjal in bo pomočnik sindikalnim organizacijam pri izvajanju teh nalog.

Za prvega predsednika novoizvoljenega odbora sindikata družbenih dejavnosti Ormož je bil izvoljen Ignac Oman, ravnatelj osnovne šole Tomaž, za tajnika pa Ivan Rajh, uslužbenec uprave ormoške občinske skupščine. Upravni odbor šteje 15 članov, nadzorni pa 3.

Priviti je treba vijak kaznovanja

Prejšnji četrtek so odborniki obeh zborov ormoške občinske skupščine med številnimi točkami dnevnega reda obravnavali tudi poročilo o delu uprave javne varnosti Maribor in postaje milice Ormož ter poročilo o delu občinskega sodišča Ormož za leto 1970. Tako so v teh dveh točkah razpravljali o snovi, ki si je podobna po vsebini, različna pa po načinu obravnave.

Osnovna ugotovitev je, da problemi, ki jih zasledujejo in rešujejo te službe, na ormoškem področju v primerjavi z drugimi področji Slovenije in Jugoslavije niso izstopali. Pri tem ni nobenih posebnih problemov, na katere bi morali posebej opozoriti. Razumljivo pa je seveda, da se vse dokler se bodo problemi (prekrški in druga kazniva dejanja) pojavljali, ne morejo zadovoljiti in se sprjazniti z oceno, da je stanje v redu. V primerjavi s splošnim stanjem lahko samo ocenijo, da stanje ni zaskrbljujoče in da je relativno v redu.

Vzrok, zakaj je to stanje takšno, lahko ugotovimo, da so k tako relativno ugodnemu stanju prav gotovo doprinele te službe: uprava javne varnosti, postaja milice in občinsko sodišče, ki so vestno in s čutom odgovornosti opravljale svoje delo. V Ormožu pa se z obstoječim stanjem nikakor ne morejo zadovoljiti. Zelo imeti še boljše stanje, kot je trenutno, zato so odborniki v diskusiji dajali utemeljena priporočila, da je treba kazenski vijak glede na okoliščine še pritegniti. Pri tem je treba upo-

števati vse okoliščine tako, da nekoliko ostrejša smer kaznovanja ne bi rodila nasprotnih reakcij. Vemo, da po naravnih zakonih vsaka sila rodi protisilo. Čim ostrejši je ukrep, tem ostrejša je reakcija, ki pa je zopet lahko pozitivna ali pa negativna. Zato je tu potreben občutek in določena merila, kje in kako daleč vijak kaznovanja priviti.

S službami — postajo milice, upravo javne varnosti in občinskim sodiščem so zadovoljni, saj so v preteklem letu dobro delale. V razpravi namreč ni bilo nobene negativne pripombe na samo delo teh organov. Nekaj odbornikov pa je zahtevalo ostrejšo kaznovanje politiko, tudi za mladoletnike. Pravimo, da so naši zakoni humani. Vprašanje je, za koga? Ze bežen pogled nam pove, da ščitijo pravzaprav manjšino — kršilce in prestopnike, večini pa ne dajo možnosti ukrepanja. Npr. nekaj razgrajavev lahko po mili volji razgraja (na veselici), in miličnik jih ne sme prijeti in odstraniti, dokler ne povzročijo kazniva dejanja. Ormoški odborniki smatrajo, da bi morali organi javne varnosti imeti v takšnih in podobnih primerih več pooblastil. Opozorili so tudi na dolžino sodnih postopkov, ki se vlečejo po več mesecev in s tem izgubljajo na učinkovitosti. Posebno skrb pa bi organi javne varnosti, postaje milice in občinsko sodišče morali posvetiti problemom v zvezi s kršitvami samoupravnih pravic in gospodarskim prestopkom.

jr

Javni red in mir

Ormoška postaja milice je lansko leto obravnavala skupno 129 kršitev javnega reda in miru ter kršitelje predala sodniku za prekrške. Najpogostejše kršitve javnega reda in miru so pretepi, drzno in surovo vedenje na javnem mestu (51), pretepi v zasebnem stanovanju (7), prepiranje in nespodobno vedenje na javnem kraju (12), kaljenje nočnega miru (9), omalovaževanje državnih organov in uradnih oseb (15), krošnjarstvo in nedovoljena trgovina (4), prostitucija (2) ostali prekrški po javnem redu in miru (24). Med navedenimi prekrški je tudi 14 kršitev odloka o javnem redu in miru skupščine občine Ormož.

V primerjavi z letom 1969 so prekrški zoper javni red in mir v našem upadanju. Se vedno pa so na prvem mestu hujše kršitve javnega reda in miru in sicer pretepi in drzno ter surovo vedenje na javnem

mestu. Kri posameznih (teh) kršitvah je hkrati sodelovalo več storilcev. Izvor imajo v alkoholu, ki pospešuje mladostno objestnost. Take kršitve so še vedno najpogostejše v samem Ormožu in tudi v Središču, nekoliko manj pa jih je v okoliških vaseh. Zadovoljiva je ugotovitev, da na večjih prireditvah in veselicah in prireditvah kršitve javnega reda in miru upadajo.

Postaja milice je posebej skrbela za vzdrževanje javnega reda in miru predvsem v Ormožu. V ta namen je organizirala občasno opazovalno službo, kombinirano s kontrolo cestnega prometa ob sobotah, nedeljah, raznih praznikih, večjih prireditvah in ob izpajalnih dneh. Tako organizirana preventivna služba je omogočila da so pravčasno zvedeli za ugotovitev, prav tako da so delavci milice s svojo pomočjo in preventivno voljo

Nadaljevanje na 4. strani

Dr. JOŽE POTRČ

O VZGOJI MLADINE ZA ENAKOPRAVNE ODNOSNE V LJUBEZNI IN ZAKONU

4. Šola altruizma

Seksologi in vzgojitelji na področju spolne vzgoje ne posvečajo skoraj nobenega pomena prvim psihičnim pojavom spolne ljubezni. Veliko pišejo o puberteti, o spolnem dozorevanju, ki prinaša telesne spremembe in nekatere duševne, kakor je raztresenost, povečana občutljivost, izgubljanje zaupanja vase. Pišejo tudi o asocijalnih pojavih, ki včasih spremljajo puberteto, kakor je surovost itd. Pogrešamo pa razprave o pomenu prve ljubezni, prve zaljubljenosti, ki povzroči v psihi mladega človeka pravo revolucijo, ki se po emociji radikalno razlikuje od spolnega zorenja pri živalih.

Od vseh pojavov med puberteto je nesporno najvažnejša za poznejši razvoj spolnih odnosov prva stopnja na poti k zreli ljubezni, to je prva romantična, še nezrela ljubezen.

Fizična stran ljubezni se razvija pod močnim vplivom psihičnih emocij. Ljubezen prestane mnogo bolj pogosto zaradi psihične disharmonije, kakor pa fizične. Zavaljo tega je logično, da mora posvetiti vzgojitelj v socialistični družbi, ki ji je najvišji cilj osebna sreča vsakega človeka, predvsem skrb družbeni strani ljubezni, ne pa toliko kakor doslej telesnim potrebam.

Da meščanski seksologi in pedagogi posvečajo izredno skrb fizični strani spolne vzgoje in podcenjujejo družbeno, leži globoko v razredni logiki.

Seksolog Kinsey postavlja v center obravnave orgazem, mnogi zdravniki in seksologi pišejo, da spolna vzdržnost ni zdravju škodljiva, nekateri pa obratno. Mislim, da je izredne vrednosti spoznanje francoskega pisatelja Balzaca, ki je ljubezen imenoval **šola altruizma**. Narava sama nudi pozitivno orožje za obvladavanje ne le egoizma, ampak nesocialnega vedenja, kamor štejemo tudi izkoriščanje ženske mladine.

»Pesniki že dolga stoletja opevajo veliko čustvo ljubezni, zato naj socialistični pedagogi izkoristijo to veliko silo za razvoj prave socialistične osebnosti, ki ne pozna spolnega izkoriščanja, ampak ga globoko prezira, ker ljubi najdoslednejšo enakopravnost povsod in tako tudi v najintimnejših odnosih med moškimi in ženskimi.«

Kako potrebno je to temeljno vprašanje seksualne pedagogike, vzgojo za enakopravne odnose med obe-

ma spoloma, postaviti za prvo skrb vseh vzgojiteljev, dokazuje zmeda in nerazumevanje psihologije razvoja ljubezni.

Čustvo altruizma, ki ga prinaša mlademu človeku ljubezen, moramo osveščati in ne zabranjevati.

Vzrok za nerazumevanje za vprašanja pravilne spolne vzgoje je jasen. Mnogi vzgojitelji se bojijo, da bo prva ljubezen že zanesla mladega človeka v grobe spolne odnose in zlorabe. Naglasiti moramo, da ima resnična ljubezen v puberteti tako imenovani **platonski značaj**. To dejstvo se pozablja spričo buržoazne spolne morale, ki peha del žensk v prostitucijo, da zadostijo moški spolni potencialnosti moški spolni potencialnosti.

Engels je ta pojav pravilno ocenil, ko je dejal, da prostitucija kvari in ponižuje značaj vseh moških. Marks je pa napisal: **»Odnos med moškim in žensko, ki poniža žensko v služkinjo in plen strasti, izraža brezgledno degradacijo moškega.«**

Da bi uničili globoke korenine bedne seksualne vzgoje, ki so se razraščale skozi zgodovino razredne družbe, mora socialistična družba nakazati smer razvoja socialistične vzgoje. Ker je v naših vrstah še veliko starega, veliko škodljivih mnenj, jih moramo razčistiti, preden bomo mogli na pravo pot k **vsestranski vzgoji socialistične osebnosti**. Ob tem je nerazumljiva trditev, da je za civiliziranega in kulturnega človeka našega stoletja **nenormalno** samo seksualno življenje brez čustev. Na žalost je to še kako »normalen« pojav, o katerem pričajo milijoni izkoriščanih žensk v vsem »kulturnem« svetu, da ne govorimo o mnogih brutalnih pojavih izrabljanja žensk, kakor je prostitucija in še drugi.

Kdor zanika, da takih pojavov v socialistični družbi ni več, se odreka socialistični spolni vzgoji. Upamo pa lahko, da se bo v socializmu čez nekaj generacij popolnoma ukinilo spolno izkoriščanje in se bodo uveljavili enakopravni odnosi v intimni sferi spolne ljubezni v zakonu.

Škodljivo je tudi mnenje, da je platonška ljubezen normalen pojav, kar nasprotuje dejstvu, da je prva ljubezen odločno »platonška«, seveda ne v smislu izključitve vsakega fizičnega kontakta, kakor sta poljub, objem, božanje. Razvije pa se lahko v zrelo ljubezen s spolnim odnosom.

Ko vzgajamo mladino spolno napredno, moramo razumeti prvo ljubezensko doživetje z globoko psihično naravo. Socialistični vzgojitelj vpliva na mladostnika, da vsestransko razvija kulturne navade, mladina pa pričakuje od njega razumevanje za najbolj intimne srčne potrebe.

»Če nas mladina vpraša, kako naj živi, da bo vredno živeti, ji ne bomo govorili o seksualni nadlogi, trpljenju in odrekanju, ampak o življenjskem veselju, ki ga prinaša ljubezen v puberteti do tedaj, ko nastopi spolna zrelost in z njo najvišje izpolnjena monogamna, zrela ljubezen za zakon.«

Platonsko fazo ljubezni ne smemo razumeti, kot fazo mučnega odrekanja, saj nam bosta skoro vsak odrasli moški in ženska potrdila, da je bila ta faza globoko, pogosto najlepše doživetje.

Ta faza praviloma traja do zrelosti za zakon, vendar se v njej včasih dogajajo pravi zločini, kot npr. starejši mladenič z geslom »vse ali nič« brutalno izrablja ljubezen mladoletnega dekleta in tako često zruši harmonični razvoj ljubezni pri dekletu. Seksologi se namreč strinjajo, da dekleta dozori za spolno življenje pred 17. ali 18. letom.

Naša dolžnost je, posvetiti dovolj veliko skrb vprašanju predzakonskih spolnih odnosov. Vemo, da stare, včasih tudi dobre ideološke vrednosti izgubljuje svojo moč, nove pa se le počasi kristalizirajo. Zato se ne moremo čuditi zmede, ki jo prinaša tisk in vlada v glavnih nekaterih vzgojiteljev. Tako priporočajo nekateri pedagogi zgodnje spolne odnose, da bi se mladina ne vdala onaniji. Upoštevati moramo zgodovinske izkušnje zgodnjega spolnega življenja z zemlji socialnimi socialnimi posledicami. Zavedati se moramo tudi, da ne moremo pričakovati uspehov od prepovedi, ampak od pozitivnih sil v človeku. Zato moramo vzgajati mladino v duhu odgovornosti tudi v usodnem vprašanju ljubezni med spoloma.

»Pritrditi moramo, da pomeni šola samopremagovanja in altruizma edinstven proces vzgoje, ki usmerja zorenje za višjo obliko zakona.«

Drugič zadnje poglavje (5.): Spolna ljubezen naj služi poglobitvi socialističnih odnosov.

Opomba k članku dr. Potrča: V prejšnji številki je bil pri tisku izpuščen na-

slov tretjega poglavja. Pri vseh objavah so bile izpuščene zaporedne številke objavljenih poglavij. Popravljamo tiskovne napake v tretjem nadaljevanju na str. 5 v drugem stolpcu, kjer čitaj: Prezirati moramo človeku škodljive razvade kakor je pijančevanje. Na str. 6 pa čitaj v drugem stolpcu: Veličina človeka v tem... (in ne večina ljudi).

Letna konferenca zveze lovskih družin

Lovci o svojih problemih

V soboto popoldne je bilo v domu Franca Krambergerja v Ptujju letna konferenca zveze lovskih družin Ptuj, v katero so včlanjene tudi lovske družine iz ormoške občine.

Poleg delegatov so se zbrali na konferenci nekateri najvišji predstavniki lovske zveze Slovenije — med njimi njen dolgoletni predsednik dr. Jože Beniger in sedanjí predsednik Rado Pehaček.

Uvodno obširno in izčrpno poročilo je pripravil Drago Klobučar, predsednik zveze lovskih družin Ptuj, ki je opozoril na mnoge probleme, s katerimi se ubadajo lovci in ki jih bo treba kar najhitreje rešiti. V imenu zveze lovskih družin Ptuj je podelil dr. Jožetu Benigerju lovsko plaketo, s katero so ga imenovali za svojega častnega člana. Drago Klobučar je podelil priznanja tudi nekaterim drugim lovcem iz domačih revirjev.

Razprava je bila po poročilih izredno živahna. Lovci so še posebej opozorili na redčenje števila divjih zajcev, ki jih bodo morali nekoliko zaščititi z manjšim odstrelom.

Poudarili so tudi problem divjega lova, ki je v ptujski in ormoški občini še vedno precej razširjen. Jamez Pignar iz Juršinc je v zvezi s tem povedal, da prinašajo orožje in municijo v glavnem naši domci, ki so zaposleni v Avstriji in Nemčiji. Lovci so zahtevali, da morajo sodišča poostrižiti kaznovanje politično za divje lovske družine pa naj poskrbijo, da bodo lovci večkrat v lovišču, tudi takrat, ko ne iščejo plena.

JAVNI RED IN MIR

Nadaljevanje s 3. strani
vali, da ni prišlo do pogostejših kršitev javnega reda in miru. Pri tem delu je včasih bilo treba uporabiti tudi določene represivne ukrepe in druga prisilna sredstva. Tako so po zakonskem pooblastilu v dveh primerih uporabili gumičevko, v enem primeru fizično silo, v devetih primerih pa so kršitelje pridržali do iztreznitve. Med drugimi ukrepi za varnost ljudi so zasegli 5 lovske puške, 5 pištol, 4 vojaške

Na konferenci so predlagali, da bi skrajšali lovske sezono za divje rabe, saj lovske družine sedanjí sedemmesečni lov nekoliko predolga doba.

Lovci so se strinjali z nadaljnjim razvojem lovskega turizma vendar so menili, da ta ne sme iti na škodo staleža divjadi. Tuji lovske gostje in njihove devize so sicer dober plen za lovske blagajne, ki pa ne bi smele iti v skrajnost.

V soboto so opozorili tudi na voznike motornih vozil, ki še posebej ponoči povzročijo na cestah mnogo divjadi — predvsem zajcev. Nekoliko več previdnosti voznikov, bi lahko takšno pokole zmanjšali vsaj s polovico. Niso namreč redki primeri, da voznik, ki gleda v luči žarometov zbežnega zajca — vozijo z njim cestni slajom — vs dotlej, dokler ga ne povzročijo in spravijo v prtljajnik.

Članí zelene bratovščine so spregovorili še o mnogih drugih vprašanjih, ki sodijo v njihovo področje. Še posebej so poudarili, da lovec ne sme in ne more biti samo plenitelj divjadi, temveč mora biti predvsem nekakšen posrednik med zakonitimi narave, ki mora skrbeti za normalno življenje lovskega revirju. Ko so govorili o lovski škodi, ki jo povzročajo divjadi, so bili enotni v mnenju, da bi moral lovec in kmetje tesneje sodelovati med seboj, predvsem takrat, ko gre za zavarovanje določenih poljskih in gozdnih kultur. Lovci so se strinjali tudi s tem, da prispevajo družine določene prispevek v sklad obrambni proti toči, ki mnogokrat povzroča tudi precej divjadi.

OB PODELITVI PRIZNANJ

1000 NAJBOLJŠIM SLOVENSКИM DIJAKOM

Priveditve »1000 najboljših slovenskih dijakov« smo se zeleli tudi najboljši dijaki ptujskih srednjih šol. Priveditev je bila edinstveno priznanje za vseh tisoč dijakov, ki so prišli v Ljubljano iz vseh koncev Slovenije.

Pravi cilj te prireditve je spodbuditi mlade ljudi k večjemu delu, k novim željam in uspehu, obenem pa bodriti tiste dijake, ki iz kakršnihkoli razlogov ne uspevajo, da bi se tudi sami vključili v vrste najboljših.

Ko je predsednik republiške konferenčne ZMS Zivko Pregl govoril o poslanstvu, ki ga imajo najboljši dijaki in vsa slovenska srednješolska mladina pri gradnji nove slovenske družbe, so nam, Ptujčanom, misli nehote poromale v rodni Ptuj, v Slovenske gorice in Haloze... Zakaj? Lahko je tistim iz tako imenovanih nazvitih območij, ki jim je edini življenjski cilj stopiti v vrh slovenske inteligence, mi pa se moramo ubadati s tisoči problemi, se na vsakem koraku srečevati z revščino, ob

kateri še tako trdo srce ne more neprizadeto mimo. Zato se zavedamo, da moramo prav tistim krajem, ki so nas poslali v širni svet iskat lepšo bodočnost pomagati, da bodo tudi sami nekoč lepše zaživeli. Toda za gradnjo takšne bodočnosti so potrebni ljudje, mnogo ljudi, nas Ptujčanov pa je le peščica in še od teh marsikateri morda ne bo uspel, kdo ve iz kakšnih razlogov. In zakaj nas je tako malo? Zato, ker smo »nerazviti«. Prav zato pa bi nas moralo biti mnogo! Morda je tega kriv tempo časa, morda mentaliteta potrošniške družbe, ki sili mladega človeka, da se izogiba stavka: Per aspera ad astra in išče najkrajšo pot do... denarja... Da, prav denar pa je v tisočih primerih tista ovira, pred katero morajo kloniti tisoči mladih skritih talentov.

Vendar pot do inteligence vodi edinole skozi gimnazijske klopi.

V teh mislih smo sprejeli prireditve »1000 najboljših slovenskih dijakov« mi, Ptujčani, in morda še marsikdo drug.

IZ

REFERENDUM V KIDRIČEVEM V SEPTEMBRU?

V prejšnji številki smo poročali o akciji krajevne skupnosti Kidričevo pri pripravi referenduma, s katerim bi se stanovalci Kidričevega izrekli za uvedbo krajevnega samoprispevka (za ali proti), pri čemer smo omenili tudi datum referenduma, vendar se je smatralo, da bi morale biti vse priprave na tak referendum zares temeljito in tehtno opravljene in da bi morale pri njih sodelovati vse družbenopolitične organizacije na čelu s SZDL. Namreč ni samo krajevna skupnost, ampak prav vse organizacije in društva v Kidričevem so dolžne pomagati pri teh pripravah. Stanovalec je treba do podrobnosti objasniti program, ki si ga je postavila krajevna skupnost, kakor tudi to, da je za ureditev naselja potrebna tudi materialna pomoč stanovalecev. Če se bo, na primer, v anketi večina izjasnila za gradnjo novega bazena, po-

tem je treba takoj vedeti tudi to, da bo ta bazen precejšnji vir dohodkov krajevne skupnosti, ki bo s temi pridobljenimi sredstvi lažje uresničevala svoj zastavljeni program. Do septembra je še dovolj časa, da se vse okrog izvedbe referenduma pripravi, da bodo stanovalci do podrobnosti seznanjeni s tem, kaj bo napravljeno če referendum uspe in tudi to, kakšne koristi bodo stanovalcem imeli. Posebna novost bo v tem, da bodo na vsakem območju krajevne skupnosti (razen Kungote, ki že ima uveden krajevni samoprispevek) stanovalcem glasovali za to, kar smatrajo najnujnejše, saj bodo tako zbrana sredstva ostala le na njihovem območju, to je v njihovem kraju. Morda bi podoben referendum uspel tudi pred leti, če bi bil boljše pripravljen, in če bi sredstva, zbrana v kraju, služila le za ureditev tamkajšnjih potreb.

M. F.

KRVEDAJALCI

Darovalci iz Ptuja 10. jun. 1971

Albin Drevenšek, Poljska 9; Matilda Zupanič, Gorišnica 57; Janko Klinc, Hrvatski trg; Feliks Cajncar, Zgečeva 2; Anica Stankovič, Potrčeva 36; Jože Medved, Zgečeva 10; Rudolf Novak, Gregorčičev drev. 1; Janez Ciglar, Miklošičeva 5; Angela Kumnič, Miklošičeva 5; Mira Golob, Zgečeva 6; Franc Vodusek, Zelenikova 2; Marjan Anželj, Hrvatski trg 5; Rozalija Šeruga, Rajšpova 6; Kristina Zorec, Placar 20; Janez Belšak, Volkmerjeva 7; Nada Arnuš, Cankarjeva 5; Milena Medved, Trubarjeva 5; Julijana Senčar, Potrčeva 56; Marija Črešnik, Skorba 1; Jožica Forštnerič, Selska 10; Marta Brumec, Kungota 31; Franc Kukovec, Podgorci 55; Alojz Korošec, Krempljeva 4; Milan Masten, Cojzova 6; Amalija Rižnar, Trubarjeva 13; Marija Hrenič, Panonska 2; Danilo Masten, Trubarjeva 8; Branko Horvat, Lovrenc n. D. polju; Janez Habjanič, Bukovci 24; Marija Paher, Strafelova 14; Franc Zorec, Nova vas 60; Friderik Noterberg, Cvetkovej 22; Angela Mlakar, Lancova vas 7; Kati Kmetec, Miklošičeva 6; Marica Srebrnjak, Ptuj; Marija Koletnik, Pacinje n. h.; Kati Plajnshek, Hajdina; Anica Horvat, Ob Grajeni 1; Mira Zmazek, Gregorčičev drev. 7; Marjan Furek, Videm 24.

Darovalci s Ptujске gore 15. jun. 1971

Ivan Brglez, Stogovci 3; Pavla Čuk Stogovci 50; Ignac Krajnc, Janežki vrh 54; Vlado Belšak, Janžki vrh 53; Anton Strašek, Ptujсka gora 19; Franc Černšek, Ptujсka gora 26; Stanko Predikaka, Doklece 24; Marija Predikaka, Ptujсka gora 9; Ivan Sambolec, Ptujсka gora 37.

Darovalci z Desternika 17. jun. 1971

Maks Toplak, Zasadi 2; Ivan Meško, Placar 72; Jožefa Murko, Desternik 48; Katarina Čuntoš, Ločki vrh 26; Maks Rotvajc, Vintarovi 50; Niko Marovi, Desternik 14.

Darovalci iz Cirkovec 6. jun. 1971

Franc Lah, Cirkovci; Jože Frangež, Sp. Jablane; Anton Javernak, Jablane 25; Jože Pieteršek, Mihovce 20; Filip Pušaver, Cirkovce 30; Franc Baklan, Sp. Jablane 21; Leopoldina Kacjan, Dragonja vas 10; Marija Lah, Pongerec 15; Viktor Dolenc, Pieterje 10; Terezija Jurte-la, Cirkovce 61.

Vsem darovalcem v imenu bolnikov najiskrenejša zahvala!

-FK-

PREBIVALCI KUNGOTE NESTRPNO PRIČAKUJEJO ASFALT

Bralcem je znana akcija, ki so jo izvedli v Kungoti za asfaltiranje ceste v njihovi vasi. Takoj po uspešno opravljenem referendumu so pričeli zbirati sredstva vaščanov, da bi tako kaj kmalu dosegli svoj največji cilj in željo — asfaltno cestišče, da bi bil končno konec požiranja prahu. Zaprso! so tudi tovarno glinice in aluminija za pomoč v obliki dotacije v znesku 5 starih milijonov, vendar zaradi zelo težke situacije v tovarni te vsote niso mogli dobiti. Vsekakor pa je odbor za družbeni standard enoglasno odobril 2 milijona, pri čemer je seveda najbolj upošteval, da so vaščani Kungote že sami prispevali lep del sredstev. Kljub temu pa jih tare skrb, zakaj tako dolgo ne pričnejo z deli, saj je tukaj še mesec julij, najdeš pa tudi take ki še vedno nočejo verjeti, da bo sloh prišlo do asfaltiranja. Brez dvoma popolnoma razumemo njihovo nestrpnost, kajti sami kot pravijo, so storili vse, kar se je od njih pričakovalo in da je sedaj vse odvisno od krajevne skupnosti Kidričeve, da uredi vse potrebno, da se s temi deli čimprej prične in jih tako reši te velike nestrpnosti. Kljub vsemu pa že iščejo razne možnosti da bi pozneje asfaltirali tudi del ceste, ki povezuje cesto Ptuj—Šikole, kar pa po vsej verjetnosti še ne bo tako hitro in bo nekaj časa še ostalo pri vročih željah. Ko bodo imeli urejeno asfaltno cestišče skozi vas ter telefon, se bodo še tesneje povezali s krajevno skupnostjo,

h kateri so se tako enoglasno priključili in od katere pričakujejo vso podporo pri njihovih prizadevanjih, da bi uresničili svoje velike želje, za katerih realizacijo sami neverjetno veliko prispevajo.

M. F.

PRAŠIČ NA CESTI

V nedeljo, 20. junija 1971, ob 10.45 se je v Nadolah na cesti IV. reda pripetila lažja prometna nesreča. Trindvajsetletni Franc Korez iz Ljubljane, Križna ulica 44, se je peljal s svojim motornim kolesom po cesti Nadole—Zetale. Ko je pripeljal do hiše št. 11 v Nadolah, mu je iz njegove desne strani na cesto pritekel prašič Franca Topolovca iz Nadol 11. Korez je trčil v prašiča in ga tako poškodoval, da ga je moral lastnik na kraju nesreče ubiti, Korez pa je dobil brezpomembne poškodbe in ni iskal zdravniške pomoči. Prašič je bil težak kakih 70 kilogramov in ga oškodovanec ceni na 600 dinarjev, na motornem kolesu pa je nastala materialna škoda za 400 dinarjev. Zadevo preiskuje sodnik za prekrške.

Ob tej priložnosti opozarjamo vse, ki stanujejo ob prometnih cestah, da zavarujejo dvorišča s plotovi in tako preprečijo dohod domačim živalim na cestišče. Lastnik živali, ki je povzročila nesrečo (kot v zgornjem primeru), nosi stroške, materialno škodo in posledice, nastale pri morebitni nesreči. Cesta je predvidena za promet, ne pa za sprehajanje domačih živali. Znan je primer, da je mopedist, ko mu je pred vozilo prišlo kokoš, zavrl in padel tako močno da je telesnim poškodbam podlegel. Ali nisi človek, udeleženec prometa, žrtvuje svoje življenje za življenje živali?

ŠE O SLOVENJEGORIŠKO-HALOŠKI CESTI

Podvinci — Ptuj.

Ob tej cesti je privlačna vas Dornava z dvema gostiščema in baročnim gradom; v Podvincih je urejena vaška gostilna, v Pacinju znana Tobiasova gostilna, lepa vas Mostje s spomenikom Jožetu Lacku, v Juršincih dvoje gostišč, bife itd., Gomila je v sestavku omenjena bolj mimogrede, vendar je treba to izletniško postojanko bolj ustrezno prikazati. Ni zgolj to, da je vrh Gomile visok 351 m in kot tak najlepša zletniška postojanka v Slovenskih goricah, od koder se s prostim očesom vidi celotno območje Slovenskih goric, daleč v Panonsko nižino celotne Haloze in hrvatsko Zagorje, Boč, Pohorje in Kozjak ter avstrijske planine.

Pod Gomilo bo po vsej verjetnosti v kratkem zraslo kopalnišče, na vrhu pa radijski oddajnik.

Cestno križišče pod vrhom Gomile povezuje Cerkevnik; Tomaž — Ormož. Bučkovce — Ljutomer; Zihlavo — Videm in Križevce.

Torej za zaključek: če želimo povezati Haloze in Slovenske gorice s Ptujem, ta relacija ni samo najbližja, temveč bi ta turistična cesta bila vredna svojega imena.

Franc Holc

TEDNIK,
vaš list

PODELITEV PRIZNANJ

V petek zvečer je bistrski občinski sindikalni svet pripravil slovesnost, na kateri so podelili priznanja, pokale in diplome, udeležencem občinskih sindikalnih športnih iger, sodelavcem po izvedbi X. tedna bratstva in prijateljstva ter najboljše uvrščenim radioamaterjem in klubom, ki so se letos prvi vključili v sodelovanje šestih prijateljskih občin. Predsednik občinskega sindikalnega sveta Božo Strnad je ob zaključku športnih iger povedal:

»Ne bi izgubil besed o tem, kako pomembna je športna rekreacija za delov-

nega človeka pri doseganju čimboljših delovnih uspehov in pri ohranitvi zdravja. Prijetna je ugotovitev, da so člani naših kolektivov spoznali potrebo po rekreaciji. Zato imajo prav gotovo veliko zaslugo tudi člani komisije za šport in rekreacijo.

Zahvalil bi se tudi vsem tistim, ki so pomagali pri izvedbi prireditve X. tedna bratstva in prijateljstva. Zadovoljni smo, ker z vseh strani prihajajo laskave pohvale, kar je znak, da smo zaupanje ostalih občin popolnoma upravičili...«

-d

Predstavniki delovnega kolektiva EMMI iz Slovenske Bistrice prejema prehodni pokal, namenjen najboljši ekipi na občinskih igrah.

Zelo uspelo tekmovanje slovenskih radioamaterjev

V prireditve 10. tedna bratstva in prijateljstva so se letos prvi vključili tudi radioamaterji. Prav gotovo nihče ni pričakoval, da bo njihova akcija tako uspešna. V tekmovanju bratstva in prijateljstva je namreč sodelovalo okoli 100 radioklubov iz vse Jugoslavije, dobro pa so ga vodili člani bistrskega kluba.

Prvo mesto je osvojila YU4HA iz Drvente s 1345 točkami, drugi je YU3ZW-Ormož (operator Drago Turin) s 1302 točkama, tretje mesto pa je pripadlo beograjskemu radioklubu YU 1LW (operator Stojkov), ki je zbral 1199 točk.

V tekmovanju prijateljskih občin pa je daleč pred vsemi ormoški radioklub s 1302 točkama. Drugi so Ptujčani (786), tretji Bistričani (699), četrti Varaždinčani (562) in peti Koprivničani (384). Radioklub iz Čakovca se tekmovanja ni mogel udeležiti zaradi okvare oddajnika.

Ob zaključku akcije radioamaterjev smo se pogovarjali z Edom Polancem, ki je imel največ skrbi z organizacijo. Povedal nam je, da je med jugoslovanskimi klubi vzbudilo tekmovanje

veliko zanimanje. Težava je bila le v tem, da je bilo treba vse izpeljati z naglico. Nekateri radioamaterji so poslali tudi svoje predloge, vsi pa so enotnega mnenja, da mora postati tekmovanje tradicionalno.

Prav gotovo bo naporom radioamaterjev prisluhnil tudi medobčinski odbor sodelujočih občin Čakovec, Koprivnica, Ormož, Ptuj in Slovenska Bistrica.

-d

PROSLAVA 100-LETNICE GD MARIBOR-MESTO

V teh dneh je slavilo GD Maribor-mesto 100-letnico obstoja. Obširen program proslav je zajel tudi jubilejno pokalno tekmovanje gasilskih disciplin. Sodelovalo je nad 260 desetih, kar predstavlja 2600 tekmovalcev. To tekmovanje je po vojni eno največjih, zajelo je velik krog udeležencev. Iz ptujške občinske gasilske zveze je na tekmovanju sodelovalo 11 moških in 1 ženska desetica: Gorišnica, Hajdina, Jurovci, Kidričevo, Majšperk-vas, Moškanjci, Ptuj, Zamušani in Zagojčiči. Članice GD Zamušani so dosegle prvo mesto v republiškem merilu v disciplini ženskih desetih, prejele so lično darilo GZ Slovenije. Predsednik občinske skupščine Maribor Mirko Zlender jim je podelil lep po-

kal. Pionirji gasilskega društva Gorišnica so ta dan prevzeli republiški prehodni pionirski prapor, kot najboljša desetica pionirjev na tekmovanju v Novi Gorici. Republiško tekmovanje je bilo v Novi Gorici, kjer so tudi prejeli lično darilo GZ Slovenije in plaketo občinske skupščine Nova Gorica.

Centralna proslava bo 22. julija v Kidričevem

Proslava, ki je prvotno bila predvidena ob 4. juliju dnevu borca v Kidričevem in ki bi naj bila v soboto, 3. julija, je odpadla predvsem iz enega samega vzroka. V nedeljo, 4. julija, je namreč v Mostju pri Juršičih centralna občinska

V nedeljski paradni riboru je sodelovalo naših članov, članic, dincev in pionirjev. Vsem udeležencem te proslave najlepše želje za sodelovanje, tekmovalcem, posebno prvakom, no čestitamo k doseženemu pehom z željo, da na pešno zastopajo na zveznem tekmovanju, ki bo v Kraljevem v Srbiji. Občinska gasilska

KAKO BO S TOPLIMI MALICAMI V TGA?

Menda še nikoli ni bilo tolikšnega zanimanja za uvedbo toplih malic v tovarni glinice in aluminija, kot je to prav sedaj v zadnjih mesecih, predvsem še po tem, ko je delavski svet podjetja sklenil, da ne ugoditi gostinskemu podjetju »Haloški biser« iz Ptuja, ki je prosilo za brezplačen prenos prostorov restavracije Kidričevo ter sprejel odpoved, ki jo je dalo to gostinsko podjetje. Osnovni vzroki so namreč bili v tem, da so članj delavskega sveta menili, da je potrebno te prostore zadržati in v njih urediti obrat družbene prehrane, za katero se je potegoval že tudi sindikat tovarne. Delavski svet je odobril že tudi sredstva v višini 846.736,60 dinarjev, ki bremenijo sklad skupne porabe, uporabljajo pa jih za ureditev obrata družbene prehrane, vendar pa so danes ta sredstva že verjetno nekoliko višja glede na neka-

tere podražitve. Do sedaj je še vedno v veljavi gotovinski dodatek, ki ga dobiva sleherni član delovne skupnosti, ker ni tople malice, da si lahko kupi hladno malico, vendar bo tudi ta dodatek ukinjen takoj, ko bo uvedena topla malica v podjetju. Istočasno z uvedbo toplih malic bo ukinjena tudi prodaja hladnih malic, medtem ko bi naj prodajali še v naprej cigarete ter brezalkoholne pijače, kar bi naj opravljale delnice po delovnih enotah. Uveden je že tudi postopek za ustanovitev novih delovnih mest v obratu družbene prehrane, in sicer za upravnika, ekonomista, glavne kuharice, štirih kvalificiranih kuharic, šest kuhinjskih pomočnic, pomivalke, treh natakarič ter vajenca za kuhinjo in točilnico. Kakšen bo strošek posameznika še ni povsem določeno, čeprav je odbor za družbeni standard bil s kalkulacijsko ceno tople malice že seznanjen.

M. F.

Delavci velike angleške tovarne so naskrivaj pripravljali proslavo za osemdeseti rojstni dan snažilke, ki je skoro vse življenje delala pri njih. Starka pa je le nekako izvedela o tem in vsa razburjena prihitela k personalcu:

»Prosim, prosim, nikar tega ne dovolite!« je zaklicala. »Na noben način tega ne dovolite!«

»Toda, gospa MacIntosh, ne bodite vendar tako skromni. Saj bi vam samo radi pokazali, kako zelo vas cenimo!« »Cenite,« je zastokala žena. »In jaz moram potem vso to umazanijo osnažiti!«

proslava v počastitev našega slovenskega roda in praznovanja naša borca, ki jo organizira občinski odbor zvezne NOB Ptuj. Predstavniki občinskega odbora, v katerem tudi predstavnik nekaterih družbenopolitičnih organizacij v naselju Kidričevo TGA je namreč sklenil, da zaradi tega bilo bo se v Kidričevem organizira centralna proslava ob juliju — dnevu vstaje slovenskega ljudstva, na kateri bi naj sodelovala naša društva in organizacije. Program trenutno še ni določen, in bomo o njem naše bomo pravočasno obvestili. Kakor je povsem na mestu, da so proslavo v Kidričevem ob 4. juliju prestavili 22. juliju in so s tem očili velikemu številu tekmovalcev z območja kraja skupnosti Kidričevo, a polnoštevilno udeležijo like občinske proslave v Mostju. V zvezi s proslavo ob našem velikem slovesnem prazniku pa je membno to, da v Kidričevem mislijo na to, da postal krajevni praznik Kidričevega.

CENE V PTUJSKI »POVRTNINI«

Suhe slive 5,30; stari krompir 1,20; novi krompir 1,20; stara čebula 3,00; nova čebula 3,50; solata 3,00; oreh 3,40; zelje 3,00; stari česen 6,50; česen 8,00; jabolka 5,40; oranže 5,40; limone 3,40; prosena kaša 3,40; jajčeca 0,45; paradižnik 14,00; jagode 6,00; jagode 12,00; korenček 6,00; grah 3,50; korenček 10,00; luščeni fižol 32,00.

CENE V ORMOŠKI »ZELENJAVI«

Suhe slive 6,30; stari krompir 1,20; novi krompir 1,20; stara čebula 3,00; nova čebula 4,00; ohrovt 3,50; solata 3,00; stari fižol 6,50; oreh 10,00; jabolka 5,00; oranže 5,40; limone 6,00; prosena kaša 3,40; jajčeca 0,40; paradižnik 13,00; češnje 5,00; jagode 7,50; grah 4,00; korenček 10,00; luščeni fižol 32,00; novi fižol 32,00; breskve 6,00.

TEKMOVANJE RIBIČEV V OBREŽU

Ribniku Radka Aleksiča v Obrežu pri Središču je v nedeljo, 20. junija, prvenstvo ribiške občine Ormož za leto 1971. Tekmovanja sta potekala v Ormožu in v Obrežu. Vrednoteni so bili 12 najboljših ribičev. Med te-

mi so se v finalu najbolj izkazali: 1. Radko Aleksič s plenom 196 kosov, 2. Jože Rižnar, 195 kosov, in 3. Vlado Pučič, 153 kosov.

Tekmovanje je bilo zelo burno in polno ribiških in neribiških šal.

Spomin še skupinski posnetek. (Tekst in foto: Vera Rakuša-Lazarjeva.)

STOP ZA DOMAČE ŽIVALI

Odborniki skupščine občine Slovenska Bistrica so na zadnji seji sprejeli tudi odlok o prepovedi gojitve domačih živali v določenih območjih in stanovanjskih zgradbah na območju občine.

Osnutek odloka so dobili odborniki že večkrat, vendar o njem niso sklepali, zajema pa rejo naslednjih domačih živali, perutnine, kuncev, parkljarje in kopitarje. Izjemoma je dovoljena reja v Slovenski Bistrici in ostalih strnjjenih naseljih le lastnikom hiš, katerim je kmetijstvo edini vir dohodkov.

Podoben odlok je skupščina občine Slovenska Bistrica sprejela že leta 1959, vendar ga zaradi nenatančnih določil niso izvajali. Odborniki skupščine so zato večkrat vpraševali, zakaj odloka ne upoštevajo. Neurejenost na tem področju je posebno pereča v starih, večstanovanjskih zgradbah, kjer si stanovalci postavljajo razne barake brez urejene kanalizacije, gnojšč in gnojnih jam. Pomanjkanje ustreznega predpisa je ustvarjalo težave pri preprečevanju takih razmer in nevarnosti pri tistih prebivalcih, ki jih prisotnost domačih živali moti.

Poseben problem je v grajski zgradbi v Slovenski Bistrici ter v novem naselju pa tudi v Oplotnici in Poljčanah. Težave torej vedno nastajajo tam, kjer na manjšem prostoru biva večje šte-

tilo ljudi, zraven pa imajo posamezniki v neustreznih prostorih domače živali. Pomanjkanje pravilno urejenih gnojšč, gnojnih jam, tekališč za živali, predstavljajo v strnjjenem naselju stalno nevarnost za širjenje in razvoj mrčesa in glodalcev, ki širijo mnoge nalezljive bolezni.

Lastniki, ki gojijo domače živali na omenjenih področjih, jih bodo morali odstraniti v devetdesetih dneh. Morebitni kršilci odloka bodo kaznovani z denarno kaznijo od 50 do 300 dinarjev. -d

VINJENOST BOTROVALA NESREČI

V nedeljo, 20. junija 1971, ob 22.30 se je pripetila lažja prometna nesreča na občinski cesti v Podložah pri stanovanjski hiši št. 3. Enaindvajsetletni Alojz Kralj iz Brunšviga 39 se je peljal s svojim pony-expransom iz Stoperc proti Podložam. V Podložah je zavil s ceste II. reda na občinsko cesto, ki pelje proti Lovrencu na Dravskem polju. Ker je bil močno vinjen, je zgubil ravnotežje in padel. Dobil je lažje telesne poškodbe in so ga prepeljali v ptujsko bolnišnico. Materialne škode ni bilo. Zadevo preiskuje občinski javni tožilec. -FK-

KJE PARKIRATI?

Nobena skrivnost ni, da je v središču mesta Ptuja v zadnjem času vse težje najti prostor za parkiranje osebnega avtomobila.

Ta avtomobilska gneča je še posebno vidna pred magistratom. Voznik mora imeti tu pravo srečo, da najde prostor za parkiranje svojega vozila, največkrat samo v trenutku, ko mu drug voznik, ki odpelje, odstopi svoje mesto. Nič bolje tudi ni pred poslopijem kreditne banke v Miklošičevi ulici, pred sodiščem, pred gostiščem Beli križ in pa pred hotelom.

Z avtomobili so zapolnjene tudi ulice kot je Bezjakova, Prešernova in druge. To torej pomeni, da bo v mestu

Ptaju treba misliti na ureditev dodatnih parkirnih prostorov, sicer bo nam prav zavoljo pomanjkanja parkirnih prostorov »pobegnilo« mnogo turistov, ker pač ne bodo našli prostora, da bi se ustavili oziroma parkirali svoje vozilo ter se napotili na ogled ptujskih kulturnih zanimivosti in se morda ustavili še kje drugje.

Prav tako bo treba poskrbeti tudi za parkirne prostore pod mestnim gradom ali sedanji prostor pod grajskim obzidjem povečati ter označiti parkirna mesta, da bo tako na sicer manjšem prostoru lahko parkiralo znatno več avtomobilov. F.H.

MADI SI BODO UREDILI PROSTOR

Če nekaj let nazaj ostajajo pred hišami iz Slovenske Bistrice vsakdanji počitnice praznih dni. Na pobudo občinske komisije ZMS pa so se letos odločili, da bodo uredili neurejeni prostor na dvorišču doma političnih organizacij, ki je bil pred leti sicer namenjen otroškemu varstvu. Mladinci za gradnjo bo vodil občinski aktiv Planike, ki bo prostor tudi upravljal. Z izvedbo so že pričeli in pri-

čakujemo lahko, da bo vsaj ob sobotah in nedeljah za mlade odslej več zabave.

Mladinci pa ne mislijo samo na zabavo. Prostor bodo lahko uporabili za predvajanje filmov, zelo pripraven pa je tudi za razne kulturne prireditve. Nekatera družbenopolitična vodstva in podjetja so že obljubila podporo, pray pa bi bilo, da tudi drugi ne bi stali ob strani. -d

POSKUS SAMOMORA

V sredo, 23. junija 1971, ob 10. uri je 23-letna Marija M. iz Doklec sklenila storiti samomor tako, da je zaužila strup insekticid za škropljenje proti koleradskemu hrošču. Prepeljali so jo v ptujsko bolnišnico, kjer je do nedavna bila v kritičnem stanju. Neuradno smo izvedeli, da je Marijo njen 31-letni mož Ivan pretepel in je zato verjetno, da je zaradi grdega ravnanja sklenila storiti samomor. -FK-

Preveč avtomobilov pred magistratom

da vam bo banka kar najbolj pri zoki.

— 84 poslovnih enot LJUBLJANSKE BANKE vam nudijo hiter, učinkovit in zanesljiv bančni servis!

Ljubljanska banka

— PRAVI NASLOV ZA DENARNE ZADEVE!

TEDNIK, vaš list

Ogledalo našega mesta

Veliko je bilo že napisanega, še več pa izrečenega na račun čistoče mesta Slov. Bistrice. Kljub temu ostaja vse po starem. Nekaj se pa le spreminja. Iz dneva v dan se povečuje vsebina odpadkov pred in za trgovskimi zgradbami, sicer pa tudi ostali deli mesta ne zaostajajo. Zelenice v središču mesta bodo kmalu izgubile svoj namen, saj jih bodo prekrili z neuporabnim papirjem, ki bo po pravih bontona našel svoje mesto na za to odmerjenih prostorih ali posodah. Podobno velja tudi za del Zg. Bistrice, kjer zasluži posebno »pozornost«
trgovski paviljon z okolico.

Nekateri občani, ki se vsakodnevno srečujejo s takšno, ne ravno naravno podobo našega mesta, so celo predlagali, da trave na mestnih zelenicah sploh ne bi kosili, da bi se tako vsaj poletni čas lahko uspešno skrivala naša zavest o lepem mestu. Seveda pa je vse odvisno še od vremena. Sončni dnevi povečujejo nakupovanje hladilnih sredstev, med katerimi imajo največ zaslug za takšno podobo mesta Slov. Bistrice in Zg. Bistrice številne ledene lučke, sladoledi pa tudi sadje. Nikakor pa ne moremo pogrešati tudi številnih ljubiteljev cigaret.

Ze v osnovni šoli se učenci učijo, da je potrebno odpadke spravljati v za to določene posode, v kolikor so postavljene. Sicer bi jih lahko odnesli tudi v domači koš. Ker v Slovenski Bistrici koša za odpadke ni najti, vsaj na potrebnih mestih ne, se občani v največ primerih odločijo kar za najkrajši postopek, katerega rezultat lah-

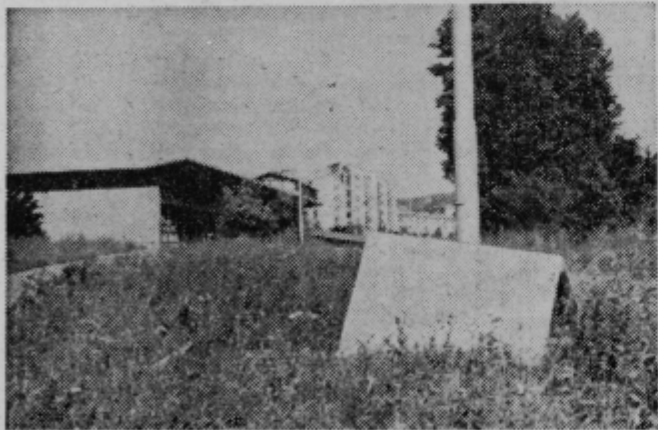
ljivo pozabiti okolice spomenika NOB v središču mesta, ki si takšne podobe prav gotovo ne zasluži.

Številni občani, predvsem starejši, se s težkim srcem spominjajo lepih starih časov, ki so bili zares lepi tudi za tisti del življenja, ki mu pravimo okolje, in ki ni omejeno samo na stanovanje ali zgradbo, v kateri živimo. Danes je žal popolnoma drugače. Vsi se že skoraj zaskrblyujoče ozirajo po kupih odpadkov na najvidnejših krajih mesta.

Mogoče bi pa le kazalo po večletnem premoru ponovno namestiti na vidnejših krajih mesta posode za odpadke in tako razveseliti tiste, ki se še niso navadili odmetavati odpadkov kar na pločnike in drugam.

Ko govorimo o podobi našega mesta, smo velikokrat tudi neupravičeno kritični. Smo se kdaj vprašali, koliko smo doprinesli za lepoto svojega mesta sami? Mogoče pa bi bilo naše mesto ob pogledu na naša dejanja mnogo čistejše in privlačnejše? Seveda bi bil zelo krivičen, če bi zmetal vse v en koš. Posamezni predeli mesta so dokaj lepo urejeni in negovani, kar velja še posebno za okolico nekaterih zasebnih zgradb, ki bi lahko bile vzor tudi ostalim. Prav tako je veliko število občanov, ki si prizadevajo ohraniti lep izgled mesta, žal pa je tu in tam odločujoča manjšina. Zato bi bilo prav, da za lepši izgled svojega mesta poskrbi vsak posameznik v sodelovanju s službamj in organizacijami, ki so odgovorne za čistočo mesta.

Viktor Horvat

mer pa ne bi bilo priporočko sami najbolje vidimo. Še veliko težje pa je, ker to mesto leži ob pomembni cesti, po kateri se vsako uro prepelje veliko domačih in tujih gostov. Če si bo hotel kateri izmed njih ogledati tudi mesto, bo gotovo predlagal, da je treba za lepši izgled še mnogo storiti, pri če-

Ker koša za odpadke pred trgovskim paviljonom v Zg. Bistrici ni najti, postaja okolica njihov drugi dom. Za nameček pa še nekateri dobro skrbijo, da reklamni pano ne bi služil svojem namenu in ga kaj radi postavljajo v neuporabni položaj.

Foto: Viktor Horvat

Z gostovanja folklorne skupine »Vinko Korže«
na festivalu folklorne v Celovcu

Kmečki fantje in dekleta so razvneli Avstrijce

Pred dnevi se je vrnila z gostovanja v Celovcu folklorna skupina »VINKO KORŽE«
iz Cirkovc, ki je bila kot ena najboljših kulturnih amaterskih skupin iz Slovenije povabljena na Festival folklorne 71 v Celovcu, ki je bil v veliki koncertni dvorani.

Na tem festivalu so nastopile folklorne skupine iz Italije, Romunije, Čehoslovaške, Avstrije in Jugoslavije. Jugoslavijo so častno zastopali mladi kmečki fantje in dekleta, oblečeni v narodne noše, značilne za Dravsko polje ter zbranim občinstvu prikazali starodavne plese in običaje s ptujsko-dravskega polja. Naj omenimo, da so fantje in dekleta pod vodstvom Antona Brgleza ter ob spremljavi kvinteta Toneta Čelana odplesali osem narodnih plesov, in sicer Sotiš, Pobreško polko, Zajčka, Smarjanko, Stajeriš, Bušulenko, Krajcopolko in Poskakašo. Za vse plese jih je občinstvo nagradilo z burnim aplavzom.

Omenimo naj, da je folklorno skupino »Vinko Korže«
iz Cirkovc že med odmorom obiskal v garderobnem prostoru Mitja Vošnjak, naš veleposlanik na Dunaju, ki se je tiste dni mudil v Celovcu. Že tisti večer je obljubil, da se bo z njimi srečal še naslednji dan na ladji ob Vrbskem jezeru. O tem nadvse pristržnem srečanju poročamo na drugi strani.

Festival folklorne je trajal dva dni. Prejšnji dan so nastopili pevski zbori iz treh dežel. Med njimi tudi Akademski komorni zbor iz Kranja in Oktet Gallus iz Ljubljane. Ti znani zbori so celovškemu občinstvu zapeli dvanajst pesmi.

Po programu folklornih skupin iz petih držav je prof. Helmut Wulz v svojem govoru, ki

ga je prenašal tudi celovski radio, med drugim dejal, da so takšna srečanja dežel in narodov koristna, ker prispevajo k bratskemu sožitju med sosednjimi prijateljskimi narodi, še zlasti na kulturnem in umetniškem področju. Pri tem pa geografske meje in politični aspekti ter različne družbene ureditve teh srečanj ne ovirajo.

Zato so takšna srečanja željena. Pri tem velja omeniti, da je profesor Helmut Wulz še pred prihodom oziroma nastopom pisal vodji folklorne skupine iz Cirkovc, Antonu Brglezu nadvse ljubeznivo pismo ter njemu ter vsem, ki se bodo tega srečanja udeležili, zazelel lep in sončen dan ter srečno vožnjo... Res pozornost, ki bi jo kazalo ob takšnih prilikah posnemati.

Povrnimo se malce k ljudem na Dravskem polju, to je tistim kmečkim fantom in dekletom, ki poleg dela doma na kmetiji ali drugje najdejo dovolj časa, da se zbirajo sredi lepo urejene vasi na Dravskem

polju ter se z vso mladostjo vztrajnostjo učijo korakov starodavne ljudske umetnosti, ter tako s svojimi izvira nastopi razvneli množico številnejših privržencev ljudske umetnosti.

Ne bo odveč, če pomenimo, da je ta skupina imela samo zadnjih treh letih že na

javnih nastopov širom po Evropi pa tudi v zamejnih državah, zlasti v sosednji Italiji in Avstriji. Da so že kar vsakodnevno gostje na kmečki občeti v Ljubljani ni potrebno posebej omenjati, kajti tedaj smo jih lahko videli tudi na televizijskih ekranih. Tudi ni potrebno posebej omenjati njihovih nastopov na ptujskem kurentovanju in karnevalu.

V Cirkovcih, sredi polja, danimi s temnimi gozdovi, horja in Boča ter okoliških dolin, živi torej rod veselih ljudi, ki jim je prirastlo k sebi da poleg vsakodnevnega dela najdejo ob večerih še dovolj časa za vaje in pozneje za nastope ter svoje kulturno slanstvo, s katerimi so pogosto sloves že prek meja naše domovine.

Zato bi kazalo, da bi občinski dejavniki, ko vsako leto delijo denar za kulturno javnost v občini, našli več zumevanja za to folklorno skupino iz Cirkovc in uspehi pri gotovo ne bodo izostali, če se bodo, ker njihovemu vodji, Antonu Brglezu še ni zmanjkalo volje do dela s temi mladimi ljudmi ter za oživljanje starih davnih plesnih običajev, s podporo in izvirnostjo in pri prostosti. In prav v tem je bistvo njihovih nastopov in tudi njihovih plovov.

»Nekdo je zaračunal, da je potrebno 45 milijonov evrov, da bi človeštvo je oblečeno razlagla nekdo pri mizi. »Kaj ne poveste,« se smeje nekdo iz omizja, »ja žena potrebuje samo eno ovco za to in to sem jaz.«

Osebnikronika

RODILE SO:

Marija Pevec, Savci 62 — Lidijana; Hedvika Preložnik, Jiršovci 75 — Franca; Marija Milošič, Spuhlja 38 — Martina; Marija Kelenc, Muretinci 57 — Janka; Alojzija Bombek, Trnovci 41 — Marjanco; Ida Meško, Mihovci 64 — Lidija; Marija Petek, Moškanjci 113 — dečka; Elizabeta Hojker, Grajena 7 — dekljico; Jožefa Ivančič, Hujbar 1 — Antona; Marija Sabeder, Gajzerjeva 3 — dekljico; Julijana Kupčič, Apače 1 — Tatjano; Marija Bosilj, Turški vrh 98 — dekljico; Anica Mohorko, Dole na 64 — dekljico; Ljudmila Lukman, Vodranec 16 — Verico; Martina Pahič, Savinsko 1 — Bogdana; Barbara Vinko, Podlehnik 57 — dečka; Marija Zelenik, Spuhlja 9 — dekljico; Marija Brodnjak, Formin 49 — dečka; Ana Dovečar, Sardinje 19 — Janeza; Jožica Klasinc, Potrčeva 50 — Marijo; Rozina Pernek, Jelovica 34 — dekljico; Ivanka Ivančič, Ivanjkovci 18 — Avguštin; Jožica Satler, Rabelčja vas 14 — Andreja; Marija Krajnc, Vintarovi 18 —

dečka; Matilda Zupanc, Hrastovec 165 — Matildo; Matilda Muršec, Svetinci 1 — dekljico; Zdenka Horvat, Strmec 5 — Natalijo; Terezija Mernik, Lastgavci 9 — dečka.

POROKE:

Andrej Emeršič, Mali Okič 6, in Julijana Kopše, Stanošina 18; Milan Križe, Na gradu 4, in Milica Gotvajn, Volkmerjeva 7; Franc Toplak, Grajena 12, in Marija Sešerko, Krčevina pri Vurberku 94; Peter Kirbiš, Gaj 2, in Vera Ivančič, Ciril-Metodov drevored 9; Franc Beranič, Stubičke toplice, Toplička 55, in Darinka Vidovič, Na postajo 7; Mirko Caf, Grajenščak 98, in Erika Polajžar, Zg. Hajdina 38.

UMRLI SO:

Janez Zumer, Hajdoše 66, roj. 1911, umrl 22. 6. 1971; Jože Vidovič, Paradiž 43, roj. 1916, umrl 23. 6. 1971; Marija Petek, Dornava 152, roj. 1934, umrla 25. 6. 1971; Marija Podreberšek, Budina 12, roj. 1909, umrla 25. 6. 1971.

Ob zaključku prvega leta šolanja

na gimnaziji D. Kvedra v Ptuj

Prvi šolski dan sem se vstopila v to veliko, sivo poslopje. Rahlo sem se dotaknila železne kljuke. Toda velika vrata se niso zlahka odprala, kot da bi mi hote zagledala pot...

Danes ne čutim več tesnobe. Tudi vrata niso več tako težka in velika...

Tako je napisala v gimnazijsko dijaško glasilo prvošolka Slavka.

S takšnimi občutki pa se pred desetimi meseci ni napolnila v gimnazijo samo Slavka, ampak tudi vsi njeni šolsolci.

Zakaj takšen strah? Morda zato, ker so jih starejši, predvsem slabši dijaki, seznanili z »razmerami« na gimnaziji ali pa zato, ker so jim učitelji skozi ves osmi razred opominjali, da bo v gimnaziji drugače, tam vam bodo že pokazali, kaj je šola... itd. Morda pa zato, ker smo mladi dandanes čisto »nedorasli« stvarjem, ki bi jih morali jemati resno, ker smo vse preveč navezani na starše in prepočasni postajamo samostojni. Zato tembolj občutimo najrazličnejše spremembe in s težavo premagujemo vse zahtevnejše naloge, ki nam jih vsak dan več postavlja življenje.

Prehod iz osnovne šole v srednjo je prav gotovo velika sprememba, velika preizkušnja, vendar zopet ne tako velika, da bi se bilo treba bati. To je preizkušnja, ki zahteva od mladega človeka, da verjetno prvič brezno premisli o samem sebi, o svoji bodočnosti. In prav to je tisto najtežje. Srednja šola ni obvezna in tega se dijaki premalo zavedajo. Srednja šola je šola za tiste, ki želijo nekaj postati. Zato je treba del mladostne razigranosti zamenjati s trudom in vztrajnostjo. Navsezadnje pa je treba, ne samo v šoli, ampak tudi v delavnici za strojem, na polju, skratka povsod nekaj dati od sebe. Brez dela ni nič!

Uspeh prvošolcev ptujske gimnazije kaže, da prehod iz osnovne šole le ni tako težaven, kot mnogi mislijo.

V 1. a razredu je letos izdelalo 85,2 odstotka dijakov, poprečna ocena je 3,1, popravní izpit pa ima 7,8 odstotka dijakov.

V 1. b razredu je izdelalo 72 odstotkov dijakov, poprečno dosežena ocena je 2,9, popravní izpit pa ima 18 odstotkov dijakov.

V 1. c razredu je izdelalo 65,4 odstotka dijakov, poprečna ocena je 2,9, popravní izpit pa ima 15,4 odstotka dijakov.

Pogovarjala sem se z dija-

ki — prvošolci, ki so uspešno ali s popravnim izpitom končali prvi razred.

Najprej me je zanimalo, s kakšnimi občutki so vstopili v gimnazijo in kakšni so njihovi občutki danes.

Milan K.: Strah me je bilo, ko sem prestopil prag gimnazije. Bal sem se velikih zidov, visokih učilnic, profesorjev, skratka vsega. Vendar sem upal, da se bom privadil, da se bom otresel tištega strahu. To mi je tudi uspelo. Danes, ko je šolsko leto za menoj, se ničesar ne bojim. Poznam profesorje in dijake in dobro se počutim med njimi.

Tita K.: Tudi mene je bilo, če sem odkrita, izredno strah. To je bil strah pred neznanim. Doma so me tolažili, da ne bo hudo in prav so imeli. Danes vem, da so mi nekateri gimnazijo preveč očrnili. To so bili slabši dijaki. Priznati moram tudi, da so nas vabili tudi na ljutomersko gimnazijo. Sedaj sem zadovoljna, ne samo s svojim delom, temveč tudi z uspehom in vsem ostalim.

Peter K.: V gimnazijo sem vstopil z zelo neprijetnimi občutki, ker sem velikokrat slišal, da je študij težaven in da se je treba učiti cele dneve. Danes se počutim kot v osnovni šoli, le učiti se je treba več.

Mitja H.: Vstopil sem s strahom, ki se je kmalu sprevergel v zadovoljstvo. Tukaj je kot v osnovni šoli. Če delaš, uspeš, če ne, padeš.

Kakšna se ti zdi zahtevnost v sorazmerju z zmogljivostjo večine trojih sošolcev?

USPEH UČENCEV 8. RAZREDA V LAPORJU

Učenci 8. razreda osnovne šole v Laporju so že pred dnevi končali s poukom in sedaj že razmišljajo o svoji prihodnosti. To samo po sebi ni nič novega, saj se podobni trenutki vrstijo že vsa leta šolanja. Pri osmošolcih iz Laporja pa je treba poudariti predvsem doseženi učni uspeh razreda kot celote, saj je po skoraj desetih letih pouka v tej šoli letošnji osmi razred dosegel izreden uspeh. Razred so izdelali s 100 odstotki. Po besedah ravnateljice šole Ferda Ključevška je to po več letih prvi primer, da je kateri od osmih razredov tako uspešno končal šolanje.

Seveda je bilo treba pogledati tudi po vzrokih takšnega uspeha. Ravnatelj, ki ima tudi pomemben delež pri uspehu osmega razreda, ker je vplival na učence kot raz-

Marija P.: Kdor se uči in dela sproti, zdeluje brez posebnih težav. Seveda pride včasih tudi do »vozlov«. Takrat je potrebna tudi velika mera dobre volje.

Dušan R.: S trudom in marljivostjo lahko uspe vsak poprečno nadarjen dijak. Prezahteven se zdi študij kampanjskim in predvsem neresnim dijakom.

Marij G.: Zahtevnost je še premajhna!

Mira M.: Snov se mi ne zdi pretežavna, le veliko je je. Za konec sem jih vprašala, kakšni so njihovi upi, želje in pripombe v zvezi z nadaljnjim šolanjem.

Marij želi uspešno končati gimnazijo. To želi tudi svojim sošolcem. Upa, da bodo ostali dobri prijatelji in da si bodo še dalje medsebojno pomagali. Podobne želje gojijo tudi vsi ostali. To jim želijo poleg staršev tudi profesorji, ki jim res ne more biti vseeno za mlade ljudi, ki so šele začeli spoznavati življenje.

Z modernizacijo pouka, ki že trka na vrata, bo delo dijaka precej olajšano. V bližnji prihodnosti se bo število tedenskih ur za dijaka zmanjšalo na 27, učni programi pa bodo deloma skrajšani. Po drugem razredu se bodo dijaki odločili za prirodoslovno — matematično ali za družbeno smer.

Tako nam bo ostala po vsem tem le še ena želja — nova gimnazijska stavba.

Lidija Pešec, predsednica MO gimnazije Ptuj

izdelal z zadostnim uspehom. Takšen uspeh jim je prinesel letošnje najboljše poprečno oceno 3,6, kar je za osnovno šolo v Laporju zelo uspešno.

Ob zaključku šolskega leta so si učenci ogledali delovni

organizaciji steklaro in Impol v Slovenski Bistrici.

Zanimivo je, da imajo že vsi, ki ne bodo nadaljevali šolanja, zagotovljena učna mesta, večinoma na območju občine Slovenska Bistrica.

V. H.

Dogovor o sodelovanju

med sindikati Maribora in Ptuja

V petek, 25. junija 1971, je bila v sindikalnem domu na Gorci pri Podlehniku prva skupna seja predsedstev občinskih svetov Zveze sindikatov občin Maribor in Ptuj. Seje se je udeležila tudi sindikalna delegacija iz Italije, ki je te dni gost občinskega sveta Zveze sindikatov Maribor.

Predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Ptuj Simon Pešec je izrekel prisrčno dobrodoščilo gostom iz Maribora in članom sindikalne delegacije iz Italije. Podrobneje je orisal gospodarski in družbeni položaj občine Ptuj, kot manj razvite občine v Sloveniji. Poudaril je prizadevanja vseh delavcev in delovnih organizacij za hitrejši gospodarski razvoj ptujske občine ter prizadevanja, da bi kar čim bolj uresničili cilje stabilizacijske politike. Skupno sejo obeh predsedstev je ocenil za zelo pomembno, ker imajo delavci mariborske in ptujske občine enake interese ter mnogo podobnih problemov, ki jih lahko s skupnimi dogovori in medsebojno pomočjo učinkovito rešujejo.

Predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Maribor Slavko Ožbolt je izrazil veliko zadovoljstvo, da je prišlo do skupne seje predsedstev občinskih svetov Zveze sindikatov Maribor in Ptuj. Dejal je, da smo sosedje, da nas veže mnogo skupnega dela in da prav zato moramo imeti čim boljše odnose. Poudaril je, da lahko mariborsko in ptujsko gospodarstvo medsebojno sodelujeta.

Zavzel se je za enakopraven in zdrav poslovni odnos. Po njegovem mnenju je potrebno s skupnimi prizadevanji doseči, da celotno območ-

je pridobi na materialni moči in da se čim hitreje in bolj enakomerno razvija. Preučiti je potrebno vse potrebe in možnosti sodelovanja med Mariborom in Ptujem ter izdelati trdnejši program. Ob koncu je povabil predsedstvo na skupno sejo predsedstev občinskih svetov Zveze sindikatov Maribor in Ptuj, ki bo v Mariboru.

V razpravi je bilo izraženo enotno mnenje, da je potrebno pristopiti k organiziranim oblikam sodelovanja med Mariborom in Ptujem. Zelo konkretne oblike sodelovanja pa bodo lahko razvijali posamezni odbori strokovnih sindikatov, posebno tisti, ki so se že sestali na skupnih sejah. Med temi so: sindikat delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije; sindikat delavcev industrije in rudarstva ter sindikat delavcev storitvenih dejavnosti Maribor in Ptuj. Na seji pa sta izrazila željo po sodelovanju tudi predstavnik sindikata delavcev družbenih dejavnosti občin Maribor in Ptuj. Tone Firm iz Maribora se je zavzel za razširitev strokovnega šolstva v Ptuj. Opozoril je na pomanjkanje kvalificiranih delavcev, zato je bil mnenja, da bi lahko Ptuj odigral pomembno vlogo v šolanju kvalificiranih delavcev za potrebe širšega območja.

Prva skupna seja predsedstev Zveze sindikatov mariborske in ptujske občine je brez dvoma obrnila novo stran v odnosih med Mariborom in Ptujem. Pomeni prelomnico na področju sosedskih odnosov, ki odpira široke možnosti za skupne gospodarske in družbenopolitične akcije.

F. B.

Trgovsko podjetje »ZARJA«, Ormož

priporoča vse vrste blaga široke potrošnje v svojih prodajalnah in gostinskih obratih na področju občin: ORMOŽ, LJUTOMER, VARAŽDIN, IVANEC, NOVI MAROF in LUBBREG.

SE PRIPOROČA

kollektiv trgovskega podjetja »ZARJA« Ormož.

TUDI TO NAM BO

V ŽIVLJENJU KORISTILO

Pouk predvojaške vzgoje na srednjih šolah je predmet, pri katerem bi človek pomislil na najhujše, na vojno. Pri urah obrambe in

Dijak, ki je bil na vrsti, je moral na svojem navideznem pacientu pokazati, kaj zna in mu nuditi prvo pomoč. Poškodbe so bile naj-

zaščite, kakor po novem imenujemo ta predmet, se naučimo mnogo stvari, ki nam koristijo v vsakdanjem življenju in katerih bi se poslužili v primeru vojne.

Ceprav smo že začeli s počitnicami in se nihče več ne spominja rad zadnjih šolskih dni, bi vseeno nekaj besed posvetila dogodkom in pripetljajem pri zadnji uri obrambe.

Pozvonilo je in v razredu je bilo kot v sršenjem panju. Ob pogledu na razred se je človek moral nasmehnit, kajti nudil se mu je kaj zanimiv prizor, ko je vsak izmed nas živčno listal po knjigi prve pomoči in v zvezku nekatere podrobnosti, in si hotel v zadnjih trenutkih zapomniti vse tisto, kar celo leto ni hotelo samo zlesti v glavo.

Kramerjeva opornica... da, to je tista, ki jo uporabljamo, če... dvoglavni povoj uporabljamo pri vzlasti obvezi in pri Hipokratovi čepici... saj pravim, tu pod brado in za uho. Uho mora biti zunaj...

To in še marsikaj je bilo slišati v razredu in reditelj je med vztrajnim ponavljanjem komaj še utegnil na ta lo zabeležiti, koliko nas je prisotnih, ko je že vstopil tov. predavatelj. Po tistem smo z njegovega obraza skušali razbrati, če je dobre ali slabe volje. Po formalnostih je vzel v roke redovalnico in reditelj je po razredu razdelil povoje, ki smo jih vsi živčno predevali čakali.

Za oceno je moral vsak dijak odgovorjati na vprašanje iz snovi, ki smo jo v letošnjem letu predelali, potem pa je prišel še praktičen del — obvezovanje.

do Hipokratove čepice. Pokazalo se je, da bi se pri nudenju prve pomoči še kar dobro znašli, čeprav bi nam žrtve verjetno od dodatnih bolečin pobegnile.

Bližal se je konec in ocene so se že prilagodile na svoje boljše ali slabše sosedje v redovalnici. Vsi smo bili zadovoljni. Spoznali smo, da smo se pod njegovim strokovnjim vodstvom v enem letu mnogo naučili, in prepričani smo, da bomo v primeru, če bodo okoliščine to od nas zahtevale, lahko priskočili na pomoč sočloveku v sili, saj je prva pomoč kot vemo, prvi člen v dolgi verigi zdravljenja.

Da nam bo ta zadnja ura obrambe in zaščite ostala v kar se da lepem spominu, smo za konec leta napravili nekaj spominskih posnetkov, in da si boste lahko vzdušje v razredu bolje predstavljali, posredujemo nekaj fotografij.

Silva Spolenak

ŠE ENKRAT: ROMEO IN JULIJA

Dober mesec bo od tega, ko so na ljubljanskih ulicah utihnile fanfare, ki so naznanile začetek velike turistično-folklorne prireditve, ki ji je prislunila skoraj vsa Evropa.

Kmečka ohcet je torej za nami.

Toda govorce, bolj ali manj hrupne, še vedno niso utihnile, vsaj kar zadeva letošnji slovenski par, ki je dobil nadimek »Romeo in Julija«.

Nihče se ne spotika ob tem imenu. Tudi zavist ne grize nikogar, da sta bila izbrana prav ta dva. Le nekaj so jima zamerili njuni rojaki in tudi marsikdo drug. Bila sta namreč preveč zgovorna v pogovoru z novinarjem, ki je nato ta pogovor preprosto objavil v časopisu.

Lepo je, da sta se predstavila bralcem ter pripovedovala to in ono o svojem življenju. Bralci so uživali ob malce nevsakdanjem intervjuju.

Toda oddolžila in ustregla sta le njim, sebe pa sta osiromašila, ko sta vrgla v areno svoja čustva, ki jih gladiatorji sedaj neusmiljeno cefrajo in se jim posmehujejo.

Res je, da živimo v času seksualne revolucije in v obdobju, ko nismo v marsikaterem pogledu več tako rahločutni. Kljub temu ni človeka, ki ne bi ohranil nekaj za se, kar mora ostati pred drugimi skrito in nedotaknjeno.

Vsaj moralo bi biti.

Alenka Rakuš

KATA DISMA

Tekmovali smo za Ingoličevo bralno značko

Letos smo že drugič tekmovali za Ingoličevo bralno značko. Tovarišica Ivanka nas je seznanila s knjigami, ki smo jih morali prebrati. Čeprav je bilo treba prebrati pet knjig in se naučiti tri pesmi, se nas je mnogo prijavilo. Pridno smo pričeli brati. Vendar nismo imeli mnogo knjig. Nekaj nam jih je priskrbelo tovarišica. Ob ponedeljkih smo se zbirali in se pogovarjali o prebranih knjigah. Vsi pa smo nestrpno pričakovali trenutek, ko bomo dobili značko.

Zeleli smo, da bi na podelitev prišel kakšen pisatelj. Zato smo povabili pisatelja Antona Ingoliča in Janeza Svajncerja ter pisateljico Nado Gaborovič. Vsi so se povabili odzvali. V ponedeljek popoldne smo se zbrali v domu kulture. Najprej smo imeli kratek kulturni program. Rozvita je prebrala svoj spis z naslovom Knjiga — moja prijateljica, mladinke so v narodnih nošah zaplesale nekaj plesov, poslušali pa smo tudi recitatorje in pevski zbor. Za konec je zaigral še tamburaški zbor. Po proslavi so spregovorili pisatelji. Tovariš Ingolič nam je povedal, kako je nastala njegova povest Udarna brigada, pa tudi od drugih dveh gostov smo zvedeli mnogo zanimivega. Za tem je bil na vrsti najvažnejši trenutek — podeljevanje značk. Največ je bilo tistih, ki so tekmovali za cicibanovo in bronasto značko. Tekmovalci za zlato značko smo dobili še lepe knjige. Teh smo se zelo razveselili.

Na koncu so se pisatelji poslovili, mi pa upamo, da se bomo še kdaj srečali.

DARINKA ŠOSTER,
7. razred, Makole

O VIČAVSKI POTI

Na nešteti sestankih se je razpravljalo o potrebi po ureditvi te poti, vendar je ostalo vse po starem. Nekaj so sicer začeli, vendar potem vse opustili.

Kolesarji in celo motoristi dirkajo po tej poti in ogrožajo varnost ljudi, predvsem otrok ali invalidov, ki se težko umikajo.

Tega ne bi smeli dopuščati! Zakaj ni table z opozorilom, da je pot namenjena le pešcem in bi bilo kršitelje mogoče kaznovati?

Eden v imenu mnogih

Na izletu

Vse leto smo zbirali denar za izlet. Prodajali smo časopise in zbirali zamaške. Vsi mesec smo prinesli sto črnarjev za izlet.

Sklenili smo, da bomo šli na izlet v Rimske toplice. Zbrali smo se ob četrt na sedem na železniški postaji Kidričevo. Ko je prispel vlak, smo vstopili in se odpeljali. Vožnja je bila zelo prijetna.

Gledali smo pokrajino in se zabavali. Končno smo prispeli v Rimske toplice. V kabinah smo se preoblekli in se šli kopat. Skakali smo v vodo, plavalni in se potapljali.

Po kohanju smo na terasah malicali. Okoli treh popoldne smo šli na železniško postajo. Čakali smo pol ure, da je pripeljal vlak. Ko smo prispeli na železniško postajo v Kidričevem, smo se s kolesi odpeljali domov. Domov sem prišel zelo utrujen. Takoj sem zaspal.

STANKO LESJAK,

4. raz., Lovrenc na Dr. p.

Sončni zahod

Povsod se sliši ptičje petje, veseli vrisk otrok in nekje doline močan kmetov glas, ki priganja konje.

Sonce se spušča proti obzorju. Zdi se kot veliko razburkano morje, na njem pa čoln, ki se bori z valovi. Na nebu je kot ogenj plameneča večerna zarja.

Počasi utihajo ptice in otroci. Orač se utrujen vrača proti domu. Nastaja prvi mrak in kmetova postava je temna in sključena.

Čez čas postane otrpla tišina, v cerkvenem zvoniku pa zazvoni »večna luč«. Tu in tam se sliši pasji lajaj.

Počasi se druga za drugo prižigajo zvezde, prej črnozgod pa je postal kot valovito morje.

CVETKA ŠIROVNIK,

6. raz., Podlehnik

Včeraj smo bili na izletu

Peljali smo se z avtobusom v Rogaško Slatino. Ogledali smo si steklarsko šolo. Videli smo, kako izdelujejo kozarce. Šli smo tudi v nebotičnik. Peljali smo se z dvigalom. Bili smo pri izviru slatine. Nato smo se peljali s vlakom v Rogatec. Vožnja je hitro minila. Potem smo šli na igrišče in se žogali. Se pot na avtobusno postajo in odpeljali smo se v Majšperk. Lepo je bilo na izletu.

MARKO BAJLEC,

1. raz., Majšperk

Srečanje z Mitjem Vošnjakom v Celovcu

Ob nastopu folklorne skupine Vinko Korže iz Cirkovca smo imeli dvakrat priložnost srečati se z našim veleposlanikom v Avstriji, Mitjem Vošnjakom, ki je naš rojak. Prvič smo se z njim srečali že na festivalu folklorne v veliki koncertni dvorani v Celovcu. Ze tedaj nam je obljubil, da bo imel za nas več časa naslednji dan, ko se bodo zbrale ob Vrbskem jezeru vse nastopajoče skupine.

Tega srečanja smo se veselili. Mnogi pa seveda tudi vožnje z lepo belo ladjo, ki nosi na svojem boku z velikimi črkami izpisano ime THALIA. Na ladji je predstavnik oziroma vodjo folklorne skupine iz Cirkovca sprejel tudi Hans Ausserwinkler, predsednik mestne občine v Celovcu, kateremu je v spomin na to srečanje podaril Anton Brglez lepo iz stekla brušeno vazo. Pa tudi celovski župan je vodji skupine podaril spomin. Pri tem pa ni pozabil še posebej obdariti tudi najmanjših plesalcev narodnih plesov Danice Kmetec in Zvonka Brgleza, ki stopata v enajsto leto svojega življenja, pa že javno nastopata ter bosta zato prav verjetno postala prava ambasadorja teh ljudskih plesnih običajev z Dravskega polja. Ni treba po-

slavljati. To pa, kot vemo, se ni zgodilo.

V času, ko se je Mitja Vošnjak zadrževal pri folklorni skupini iz Ptujja, je ponj prišla tudi brhka folklorna plesavka Marija Zafošnikova, se Mitja ni mogel odreči, da ne bi z njo zaplesal po sicer ozkem prostoru v podpalubju ladje. Godbeniki so v tem trenutku zaigrali že z večjim veseljem in po treh plesih se je Mitja ves nasmejan in zagret vrnil k našemu omizju. Pri tem je pripovedoval o svojem življenju in poslanstvu. Ni pozabil omeniti, da je bil še pred kratkim v Ptujju in nazadnje v Ribnici na Pohorju, kjer se vsako leto srečajo nekateri slovenski pisatelji s tamkajšnjimi šolarji ter jim pripovedujejo o svojem življenju in delih. Tega srečanja se udeležuje tudi Mitja Vošnjak.

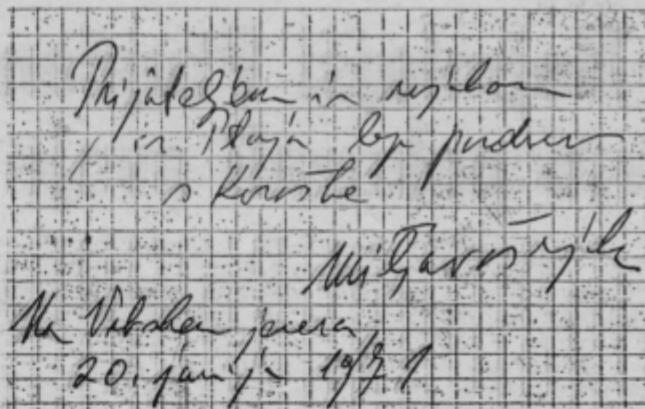
Po nekaj več kot treh urah vožnje po Vrbskem jezeru je prišel seveda čas ločitve, tako z Mitjem Vošnjakom kot gostitelji in ne nazadnje tudi

Pri slovesu smo Mitjo zaprosili, da naj nekaj napiše za bravce Tednika.

»Prijateljem in njihovim iz Ptujja lep pozdrav s Koroške Mitja Vošnjak

Na Vrbskem jezeru, 20. junija 1971.«

Tekst in slike: F. H.

Celovski župan sprejema kristalno vazo iz rok Antona Brgleza. V ozadju Mitja Vošnjak.

sebej omenjati, da sta bila tega priznanja oba nadvse vesela ter sta z neprikritim ponosom razkazovala svoji priznanji, ki sta jih dobila iz rok celovskega župana. Tudi mi jima čestitamo.

Po sprejemu pri celovškemu županu, ki mu je prisostvoval tudi naš veleposlanik na Dunaju Mitja Vošnjak, je prišel na vrsto veseli del, ko so ansambli, med njimi tudi ansambel Toneta Celana, ki je spremljal našo folklorno skupino, igrali s takšno neugnanostjo, da na sicer dokaj mirnem Vrbskem jezeru, po katerem smo se peljali, sploh ni bilo slišati valov, ki so butali ob ladjo, ko je rezala gladino tega prečudovitega plavega jezera pod Karavankami in Dobračem. Kot nam je pozneje povedal Mitja Vošnjak, je prav po sredini tega jezera potekala demarkacijska črta, ki naj bi postala meja med Avstrije in Jugoslavijo. S tem bi namreč vsa Koroška pripadala Jugo-

drugimi nastopajočimi skupinami iz Italije, Romunije, Češkoslovaške in Avstrije. Vse vprek so si mladi zapisovali naslove svojih novih prijateljev in znancev ter jih skrbno shranili, da si bodo pozneje dopisovali.

Vsekakor bodo ta doživetja ostala vsem še dolgo v nepozabnem spominu in si takšnih srečanj ter pristrčnosti gotovo še želijo. Zlasti srečanje z našim veleposlanikom Mitjo Vošnjakom ter njegovo pristrčnostjo nam bo ostalo v trajnem spominu.

TEDNIK, vaš list

MLADINCI, MLADINKE! Šolski center pri Tovarni avtomobilov in motorjev v Mariboru razpisuje

VPIS ZA ŠOLSKO LETO 1971/72 V NASLEDNJE SOLE:

A. SPLOŠNA TEHNIŠKA ŠOLA

To je enotna dvoletna šola splošne tehniške smeri. Učenec, ki konča to šolo z nadpoprečnim uspehom, nadaljuje šolanje v strojni tehniški šoli. Šola traja tri leta, oziroma pet let skupno z dvoletno enotno splošno tehniško šolo.

V času šolanja si pridobi vsak kandidat tudi vsa praktična znanja kot v poklicni šoli za industrijske kovinarje in risarje.

Kandidat, ki konča dvoletno enotno splošno tehniško šolo s poprečnim uspehom, nadaljuje šolanje v poklicni šoli za industrijske kovinarje in risarje. Ta šola traja eno leto, oziroma tri leta skupno z dvoletno enotno splošno tehniško šolo. Prednost novega sistema izobraževanja je, da lahko učenec, ki je dokončal drugi razred enotne splošne tehniške šole v vsakem primeru doseže zaključno izobrazbo. Učenec, ki ne obvlada dovolj temeljito enotnega programa prvih dveh razredov šole, nadaljuje šolanje še eno leto po programu za poklic; učenec, ki pa obvlada enotni program prvih dveh razredov šole temeljiteje, lahko nadaljuje šolanje po programu za strojne tehnike.

Kandidati lahko izberejo naslednje poklice:

strugar, rezkalec, brusilec, konstrukcijski ključavničar, strojni ključavničar, orodni ključavničar, strojni kovač, livar barvastih kovin, talilec barvastih kovin, livarski oblikovalec, kalilec, varilec za plamensko in obločno varjenje, avtomobilar, avtomehaničar in tehniški risar.

Vpisni pogoji so naslednji:

1. Kandidat ne sme biti starejši kot 18 let.
2. Oddati mora prošnjo (državni kolek za 1,00 din) z naslednjimi prilogami:
  - a) izpisek iz matične knjige rojenih;
  - b) življenjepis;
  - c) spričevalo o uspešno končanem osmem razredu osnovne šole;
  - d) zdravniško spričevalo.

Posebni vpisni pogoji:

Kandidat, ki je končal drugi razred triletno poklicne šole s prav dobrim in odličnim uspehom — se lahko vpiše v tretji razred strojno tehniške šole. V času šolanja mora opraviti dopolnilni izpit iz tujega jezika.

Kandidat, ki je končal s prav dobrim ali odličnim uspehom triletno poklicno šolo se lahko vpiše v četrti razred tehniške šole. V času šolanja mora opraviti dopolnilni izpit iz tujega jezika.

B. ŠOLA ZA INDUSTRIJSKE TEHNIKE — ZA ODRASLE

Šolanje traja tri leta.

Vpisni pogoji so naslednji:

Kandidat mora oddati prošnjo (državni kolek za 1,00 din) z naslednjimi prilogami:

- a) spričevalo o končanem industrijski ali vajenski šoli kovinarske smeri;
- b) potrdilo o času zaposlitve in vrsti dela, ki ga opravlja;
- c) dokaz o opravljeni vojaški obveznosti oziroma dokazilo o oprostitvi.

C. ŠOLA ZA INDUSTRIJSKE KOVINARJE IN RISARJE — ZA ODRASLE

— izučuje poklice, ki so navedeni pod A.

Šolanje traja dve leti.

Vpisni pogoji so naslednji:

Kandidat mora oddati prošnjo (državni kolek za 1,00 din) z naslednjimi prilogami:

- a) spričevalo o uspešno končanem osmem razredu osnovne šole;
- b) potrdilo o zaposlitvi in vrsti dela;
- c) dokaz o opravljeni vojaški obveznosti oziroma dokaz o oprostitvi vojaške obveznosti.

Tajništvo Šolskega centra pri TAM Maribor, Zolajeva ul. 12 sprejema prošnje za navedene šole do 20. avgusta 1971.

Učenci šol za mladino lahko stanujejo v Domu učencev Maribor Tezno.

Odličnim učencem daje šola v času šolanja denarno pomoč.

Vsi kandidati, ki bodo do navedenega roka vložili prošnje z vsemi prilogami, bodo pravočasno obveščeni o ostalih vpisnih pogojih in o pričetku pouka.

ŠC pri TAM

Najmlajši Ptujčani so pokazali svoje znanje

Pred tednom dni smo bili pričrta uradnemu zaključku šolskega leta v vrtcih ob Potrčevi cesti, Med vrti, Na Bregu in v Kidričevem, ko so pred starši pa tudi drugimi Ptujčani, ki sicer nimajo svojih otrok v vrtcih, kajti za vse zaradi omejenih možnosti v njih ni prostora, pokazali naši najmanjši občani — cicibani, ki preživijo del dneva v otroških vrtcih, kaj vse so se tu naučili. Kot smo videli, so jih vzgojiteljice, ki nad malčki skrbno bedijo, naučile marsikaj lepega ter si zato zaslužijo vso pohvalo, še posebej če vemo, da je bilo zato potrebno mnogo dobre volje, vztrajnosti in prave vzgojiteljske potrpežljivosti.

Skupno je tega dne nastopilo 16 povsem samostojnih skupin, ki so se tega dne prelevile v marjetice, čebulice, zvončke, metuljčke in druge like iz naše narave.

Vso to naravno pestrost so še obogatili cvetlični baloni, glasbena spremljava. Pozabili tudi niso na ozvočenje, da so tako lahko prišli na svoj račun tudi vsi gledalci. To še seveda ni bilo dovolj. Svoje veščine so prikazali tudi tisti večji cicibani, ki bodo že v jeseni stopili čez pravi šolski prag. Ze sedaj pa so pokazali, da bodo dobri športniki, kar se je videlo na njihovem telovadnem nastopu na prostem.

Cicibani so sami napovedovali v mikrofon svoj program. To vlogo sta odlično izvedla Vesna Lah in Zdravko Klaneček. Bo kateri izmed njih kdaj napovedoval na naši radijski postaji?

O teh nastopih in prizadevanjih vzgojiteljskega kolektiva, ki ga dokaj uspešno vodi Milica Lugačičeva, smo po končani proslavi naših najmlajših Ptujčanov, ki se učijo šele prvih korakov v življenje, zvedeli, da je bilo v

ta nastop poleg priprav mladit, vloženo tudi mnogo truda pri izdelavi kostumov, kar vse so opravile vzgojiteljice same, seveda poleg vzgoje otrok in ne nazadnje tudi varstva, da se kateremu kaj huđega ne pripeti, ko se nahaja v vrtcu, da se tako starši na svojih delovnih mestih lahko posvetijo le svojemu delu. Za vse to skrbi 18 vzgojiteljic, pravih pedagogov za vzgojo, zlasti pa še pripravo predšolskih otrok za obiskovanje redne šole.

Letos je otroški vrtec zapustilo 60 malčkov. V jesen se bodo zanje že odprla šolska vrata. Za konec in morda slovo od cicibanov pa so bili že na daljšem izletu — v Kumrovcu, kjer so si ogledali Titovo rojstno hišo. Na to pot so jih spremljale vzgojiteljice Vasilika Vamberger, Marija Žirovnik, Marija Šuler, Irena Krajnik in Marija Kekec. Malčki so bili na tem potovanju disciplini-

rani in smo prepričani, da bodo takšni tudi v šoli. To je veselje njihovim vzgojiteljicam in ne nazadnje pa bo prav gotovo v največ-

staršem.

Verjetno požig

V četrtek, 24. junija 1971, je okoli 24. ure izbruhnil požar na gospodarskem poslopiju Jožefe Mohorko iz Siteža pri Majšperku. Pogoreli so svinjski in goveji hlevi, skedenj, kolarnica, poleg tega pa je zgorel še voz sena, približno 1 kub. meter rezanega lesa in nekaj živali ter kmetijsko orodje. Materialna škoda znaša okrog 40.000 d'narjev, za isto vsoto pa

je bilo poslopje zavarovano pri zavarovalnici Sava.

Vzrok požara v času, to poročamo, še ni znan, cer pa je izključeno, da požar izbruhnil zaradi pravilno speljanih električnih vodov ali zaradi razsenosti in nepazljivosti. mijo, da je požar podtal la sosedu, s katero si je horkova že nekaj let v snem sovrastvu in sta se pred požarom spet ponu hudo sprli.

elektromehanika
telekomunikacije
elektronika
avtomatika
elementi

Srebrni jubilej ISKRE

ISKRA je letos stara četrtoletja. To ni tako veliko, vendar dovolj, da je postala eno vodilnih podjetij v Jugoslaviji. 17.000 parov rok v 16 delovnih organizacijah, sodeluje v bogati proizvodnji: od sestavnih delov, raznih gospodinskih aparatov do najzahtevnejših elektronskih naprav. Iskrene tovarne so doma in v tujini ISKRA je tudi delničar več tujih firm in uspešno poslovno sodeluje s priznanimi inozemskimi partnerji.

ISKRA Elektromehanika, Kranj
ISKRA Elementi, Ljubljana
ISKRA Avtoelektrika, Nova Gorica

ISKRA, Avtomatika, Ljubljana
ISKRA Aparati, Ljubljana
ISKRA Kondenzatorji, Semič
ISKRA Sprejemniki, Sežana
ISKRA Elektromotorji, Zeleniki
ISKRA Naprave, Ljubljana
ISKRA Polprevodniki, Trbovlje
ISKRA Instrumenti, Otoče
ISKRA Elektronika, Horjul
ISKRA Usmerniki, Novo mesto
ISKRA Orodjarna, Ljubljana
ISKRA Zavod za avtomatizacijo, Ljubljana
ISKRA Commerce, Ljubljana

članje z Erno Starovasnik izpod Boča

Trgovine so zaprte, o pa slovenski časopisi»

pol sončno popoldne je. Minja se leno vije skozi meklejev meč visj oblak. Poljčanah sem, seveda. Nanesem se k Erni Starovasnik, sodeljici in materi devetih prsrčen stisk rok in živ pogled vnučka, ki se ne da ugnati. Mladi bralci prav gotovo Erno Starovadobro poznajo, če ne poznaje, potem vedo za njegripoved Ukradeno mladost, ki je izšla lansko leto v Kurirčkova knjižnica. 1000 izvodih in je razprošila se je v Celju, dobrdel mladostj pa preživene. Hošnici prj Poljčanah. jensjka pot jo je spet pe-

di natečaj za najboljšo zgodbico ali pesem. Dobila je prvo nagrado in začela seveda še bolj vneto pisati.

Vojna je prekinila sodelovanje v časopisih, pisala pa je dnevnik. Potem se je oglašila v Slovenskem poročevalcu z najrazličnejšimi vestmi, kmalu pa je sestavke poslala tudi v mariborski Vestnik.

Takole mi je povedala o tistih prvih dnevih po vojni: »Nekaj časa sem vse zaupala dnevniku, pravo doživetje pa je bilo, ko so se pojavili časopisi. Komaj sem čakala nanje, takrat pa je na eni izmed strani dnevnika pisalo »trgovine so zaprte, kruha še ni, so pa slovenski časopisi! — Lahko si mislite, koliko so

Dolgo je že tega, ko je napisala Ukradeno mladost. Obležala je v enem izmed uredniških predalov v Ljubljani, končno pa se je odločila in poprosila, da ji jo vrnejo. Bil so pač časj začetka reforme in kdo bi izdajal knjigo »neke« Erne Starovasnik.

Oglasila se je na uredništvu kmečkega glasa in kmalu potem je začel izhajati podlistek. Končno pa ji je uspelo tudi to, da je pripoved prišla do bralcev v knjižni obliki.

Med tem časom je napisala veliko drugih zgodb, ki so izžarevale resničnost, saj je skoraj vse napisala po pripovedih ali zapažanjih. Sodelovala je pri Mladini, Pionirskem listu, Pionirju, Anteni in Večeru.

Nedolgo tega je v Kmečkem glasu prenehala izhajati še ena njena pripoved — Uveneli nageljni. Zavoljo te zgodbe so imeli male težave, saj so v tiskarni ob koncu pozabili napisati, da je zgodba končana. Na uredništvo so dobili veliko pisem, v katerih so bralci zahtevali, da zgodbo nadaljujejo in le težko je bilo dopovedati, da je pač konec. Tudi Uveneli nageljni bodo izšli v knjižni obliki.

Starovasnikova, katere edini učitelj je bilo trdo življensko spoznanje in neprepane noči, dobiva precej pisem mladih bralcev. Takole so zapisali šolarji osnovne šole Katja Rupena iz Novega mesta: »Za prvo čtivo smo si izbralj vašo knjigo Ukradeno mladost. Zgodba nas je zelo pritegnila in pretresla, saj nam je trpljenje neznanost, ko živimo srečno, brezskrbno mladost...»

Njene strani se bero kot listi iz dnevnika, napisanega ne sproti, pač pa po takem časovnem presledku, ki je omilil žgočo neposrednost slehernega trenutka tragične štiriletne odisejate. Vsa doživetja so podana pripovedno in ne izumetničeno v spominu pa ostaja sporočilo mlademu rodu: zvestoba domačemu jeziku, narodnostni ponos, humano čutenje s še šibkejšim in manjšim.

Veliko otrok je vzgojila in nič čudnega ni, če je znala najti pot k še širšemu krogu mladih. Najboljši dokaz za to je deset tisoč razprodanih izvodov.

Ko bo noč spet legla na dolino med Dravinjo in Bočem, bo Erna Starovasnik s peresom v rokj snovala nove zgodbe, take ki jih radi preberemo.

Danilo Utenkar

POSKUS POSILSTVA V PTUJU

V nedeljo, 20. junija, tega leta zvečer je bilo v neki gostilni v Ptujju živo, kot je to običajno ob nedeljskih večerih. Bilo je pozno, menda okrog enajstih ponoči, ko je večina gostov že odšla, v gostilni pa sta ostala dva vinska brata, in natakariča, mlado simpatično dekle. No in tedaj se je zgodilo. Poznata sta se z namigi dogovorila: eden je zgrabil dekle, drugi pa se je postavil »na stražo«, da ne bi prišel kak nepoznan obiskovalec. Prvi je nato natakaričo grobo položil na tla, vendar svoje namere ni uspel uresničiti, kajti natakariča je bila toliko spretna, da se mu je izmuznila in zavpila na pomoč. To je oba nasilneža zmedlo, da sta pobegnila, vendar so ju delavci PM Ptuj kar hitro izsledili.

Torej poskus posilstva. Žene in dekleta bi ponoči v svojem interesu naj bile posebej previdne.

-FK-

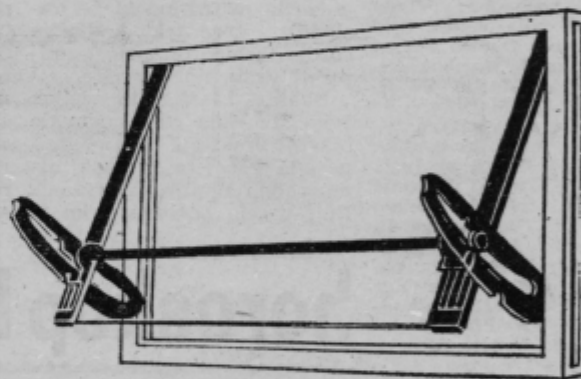
Voznik si je prižgal cigareto

V vasi Trgovišče pri Veliki Nedelji se je na cesti I. reda pripetila prometna nesreča, ker si je voznik prižgal cigareto.

Voznik tovornega avtomobila vlačilca Josef Götz iz ZR Nemčije, po poklicu sofer, zaposlen pri svojem očetu avtoprevozniku, je peljal iz Novega Sada tovornjak, poln ženskih plaščev. Na cesti Ormož—Ptuj si je v vasi Trgovišče hotel prižgati cigareto. Pri tem je izgubil oblast nad krmilom ter s prednjo desno stranjo avtomobila zadel v železobetonsko ograjo mostu na potoku Sejanca. Udarca je bil tako močan, da je motor avtomobila popolnoma uničen. Odrgalo je tudi prednjo os in obe kolesi, nastale pa so še druge poškodbe.

Pri nesreči ni bil nihče telesno poškodovan. Materialna škoda pa znaša približno 6 milijonov starih dinarjev. Voznik je bil trezen.

BETON OSTANE BETON

BETONSKA OKNA INGRAD-ASSMANN

najbolj primerna za industrijske objekte, skladišča, GOSPODARSKA POSLOPJJA, DELAVNICE, GARAZE IN HLEVE

- konstrukcija betonskih oken je enostavna in funkcionalna
- ne koordinirajo kot kovinska in niso občutljiva za vlago kot lesena
- uporabna za enojne zasteklitve
- okovje in vremensko obstojne kvalitetne mase
- lahko vgradljiva, enostavna za odpliranje
- cenejša od klasičnih

Okna lahko kupite v vseh večjih trgovinah z gradbenim materialom ali pri podjetju INGRAD Celje. Zahtevajte prospekte od

Erna Starovasnik

proti Celju, od tod pa v Poljčane, kjer danes ni, kolikor ji čas dopušta, piše zgodbe, katerih najbolj hvaležni bralci so mladi.

Potem mi je povedala, da od nekdanj rada prebirala, ker pa je ta navada že v modu. Prav gotovo vprašanje, kdaj je začela pisati, nj od neke, kmalu pa izvem, da je pred vojno nekajkrat nastala vestj v Družinski te-
nik, ki je nekoč razpisal tu-

mi pomenili. Ko sem dobila prvi honorar, sem bila skoraj malce razočarana, kajti mislila sem, da v tej novi družbi takih stvarj ne bodo plačevali...»

Malo časa je ostajalo za pisanje, kajti okolj štedilnika se je sukalo pet fantičev in štiri deklice. Seveda je bilo nepotrebno stvarj prepustiti noči. Pisala je zgodbice, po-vesti, črtice in jih prebirala devetim otrokom, ki so bili prvi kritiki.

Mala Dominika gre v šolo

Po sledovih tragične nesreče

Te dni je praznovala mala Dominika pri babici Mariji in dedku Ivanu Geču v Gorišnici svoj šesti rojstni dan. To je deklica, ki so jo sedem

mesecev staro rešili iz Drave v Mariboru, ko je vanjo padla skupaj s svojo mamico dr. Marto Geč.

Verjetno je ta nenavaden pa zato tem bolj tragičen dogodek ostal še mnogim v živem spominu, ko je 12. februarja 1966. leta na starem mariborskem mostu voznik osebnega avtomobila zavozil na pločnik, kjer je zadel mater z otrokom v otroškem vozičku in obe zbil v globino oziroma v mrzle valove Drave. Na prizorišču nesreče so se takoj našli reševalci. Med prvimi se je pognal v deroče in mrzle valove Drave Adolf Ričnik, ki je rešil iz objema smrti malo Dominiko, medtem ko sta Ferdo Gaiser in Stefan Ferk rešila njeno mater Marto. Obe so takoj odpeljali v mariborsko bolnišnico. Hčerka, ki na srečo ni dobila večjih poškodb, je ostala živa, medtem ko je njena mati po desetih dnevih umrla.

V Gorišnici smo se po naključju najprej srečali z malo Dominiko, ko se je s torbico v roki pravkar vračala iz male šole. Na vprašanje, če je tu pri Gečevih, je odgovorila pritrdilno in že naslednji trenutek odločila šolsko torbico ter pričela odpirati vrata na dvorišče.

Babica Marija in dedek Ivan sta rada pripovedovala o svoji vnukinji, le o nesreči nerada govorita in tedaj jima vedno stopijo solze v oči. Bolj vesela postaneta, ko je

govor o Dominiki, ki je za svoja leta zelo pametna, lahko bi dejali, resna. Povedala sta, da je Dominika kmalu po smrti njene matere prišla k njim v Gorišnico in da imata z njo veliko veselje, še posebno, ker je tako ubogljiva.

Ceprav je te dni dopolnila šest let svojega življenja, bo v jeseni že pričela obiskovati redno šolo. Najbolj sta veselja, da jo imajo ljudje radi. Dominike se ob obletnicah njenega, lahko bi dejali drugega rojstva, ko so jo rešili iz Drave, vedno spomnijo rešitelji, ki so njo in njeno mater potegnili iz Drave. Pogosto jo obišče tudi očka Mirko, ki živi v Mariboru. Tedaj vedno obiščeta z Dominiko materin grob poln cvetja in zelenja na pokopališču v Gorišnici.

Dominika je sedaj že toliko velika, da tudi ve, kako je zgubila svojo mamico, ki je ni nikoli poznala. V času, ko je umrla, je bila še premajhna, da bi se tega zavedala. Svojo mamico pozna samo po fotografijah, ki so ostale kot neki spomin...

O Dominiki smo se pozneje pogovarjali tudi z Dušanom Čoklom, ravnateljem šole v Gorišnici. Med drugim je povedal, da je bila v mali šoli zelo pridna, da je kar izstopala od ostalih sošolcev s svojim znanjem, predvsem pa ubogljivostjo ter nadarjenostjo. Zato se ni bilo težko odločiti, da jo skupaj s še

Mala Dominika se je pravkar vrnila iz male šole

nekaterimi predčasno vpišejo smo zapisali o njej, še posebno, če se bo v šoli pridna ali več bo verjetno že znala učila, v kar pa ne dvomimo sama prebrati v časniku, kaj F. Hovnik

NE POČIVA NESREČA

Pretokli teden so se zdravili ali se še zdravijo v ptujski bolnišnici naslednji ponesrečenci:

Gera Bižnar, Strmec 3, lažja poškodba; Bogdan Topič, Samski dom Gradis, Celje, lažja poškodba; Marija Veselj, Placarovci 1, lažja poškodba; Rozalija Murko, Biš 30, lažja poškodba; Betka Mušič, Dolič 38, lažja poškodba; Marija Cafuta, Soviče 9, lažja poškodba; Ivan Drap, Središče ob Dravi 41, lažja poškodba; Ivan Kelc, Gradišče 150; Elizabeta Rožkar, Gorišnica 81, lažja poškodba; Ivana Rakuša, Litmerk 36, lažja poškodba; Marija Petrovič, Spodnja Hajdina 63, lažja poškodba; Majda Topolinjak, Zasavec 17, lažja poškodba; Jakob Srdinšek, Planjsko 25; lažja poškodba; Slavko Rokavec, Ljubljana, lažje poškodbe; Rado Furek, Lovrenc 54, lažja poškodba; Igor Javernik, Zgornje Jablane 9, lažje poškodbe; Jesin Imerovič, Ljutomerska 2, Ormož, lažja poškodba; Vlado Škafar, Bohovska 9, Maribor, lažje poškodbe; Danica Petrovič, Bohovska 9, Maribor, lažja poškodba; Marija Predl, Makedonska 20, Maribor, težje poškodbe; Slavko Erhatic, Formin 2, lažja poškodba; Maks Kolarič, Obrež 34, lažja poškodba; Vlado Zupančič, Hajdina 40, lažja poškodba; Roman Opaka, Vuzmetinci 22, lažja poškodba; Stanko Srdinšek, Janški vrh 14, lažja poškodba; Ana Petek, cesta Olge Meglič 40, Ptuj, lažja poškodba; Ida Lah, Gradišče 10, lažja poškodba; Marija Munda, Trnovci 30, pri Tomažu, lažja poškodba; Marija Flegar, Spodnji Velovlak 32, lažja poškodba; Slavica Špendija, Salovec 18, lažja poškodba; Terezija Rižnar, Strmec 3, lažja poškodba; Janez Vogrinec, Pavlovski vrh 8, lažja poškodba; Franc Rojht, Rucmanec 23, lažja poškodba; Elizabeta Pernat, Zgornje Jablane 29, lažja poškodba in Milan Vogrinec, Mihalovci 44, težje poškodbe.

-FK-

horoskop horoskop horoskop horoskop

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Ce boste okoliščine pravilno ocenili, se vam bo prodor spročil. Izberite primeren dan in seveda primeren ton. Mnogo obetajoči dnevi, kakorkoli jih obrnete!

RAK
od 23. junija
do 23. julija

Dosegli ste svoj cilj, nekaj, kar vas osrečuje. Toda časa za uživanje ne bo na pretek. Kažejo se obrisi novih namer. Važno je, da odločate sami, brez zunanjih vplivov.

TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. okt.

Bolj se zanimajte za prijatelje in ne zapirajte se med štiri stene. Družba vas bo spravila na blažje misli. Vaši interesi se bodo srečali s sorodniki. Ne čakajte preveč!

KOZOROČ
od 21. dec.
do 20. jan.

Pazite na denar, ki vam zelo rad polzi iz rok. Vsekakor se ne smete odreči poklicnim načrtom, ki kažejo prve uspehe. Srčni problemi se bodo kmalu premaknili z mrtve točke.

BIK
od 21. aprila
do 20. maja

Billi ste lahkomišeln in posledice so tukaj. Prihodnjic v podobnem položaju ravnajte bolj pametno. Očitno vas poskuša nekdo onemogočiti. Predstojniki vas bodo razumeli.

LEV
od 23. julija
do 22. avg.

Primerne obdobje za ustvarjanje finančnih rezerv. Hrupno je okoli vas, vi pa še vedno oklevate. Priložnost morate vsekakor izkoristiti, več boste razmišljali kasneje.

SKORPIJON
od 23. okt.
do 22. nov.

Za kar se zdaj potegujete je samo prehodna, vmesna rešitev — vendar dobra. Obiskali vas bodo znanci z dobrimi novicami. V postu počakajte na bolj ugoden trenutek.

VODNAR
od 21. jan.
do 20. febr.

Nikar si ne ruvajte las, stvari ni gredo tako kot bi morale. Saj ste na pravi poti, mi ne? Samo to glejte, da se ne prenačitate in pustite odločitev za kasnejši čas.

DVOJČKA
od 21. maja
do 22. junija

Navdal vas je notranji nemir, ki vas utegne zapeljati v nepremišljenost. Mobilizirajte svojo prirojeno samozavest. Poklicni in privatni partner zahteva jasn odgovor. Ne oklevajte.

DEVICA
od 23. avg.
do 23. sept.

Polni pomislekov ste, zadržani in vzvišeni. Ko se boste zavedeli, kaj pravzaprav počenja, bo prepozno. Pred durni do velike poklicne naloge, ki terjajo popolno zbranost.

STRELEC
od 23. nov.
do 20. dec.

V poklicu boš moral napraviti načrte. Lahkovernost ste že nekoč plačali, zato sedaj dobro premislite. Ob koncu tedna boste razvozljali težavno uganoko.

R. BI
od 21. febr.
do 20. marec

Dobro veste, kaj hočete. Z novim načrtom uspešno prodirate naprej. Ce boste še nekaj časa tako ustvarjali, vas bodo pazili tudi drugi in priznanja bodo izostala.

REZERVRANI ZA LJUDEKA

koher den bog daj no bote
 (kup lepo pozdovleni!
 kak sen van to že na-
 v zoden rezerviranen
 sen si prejšji tjeđen na
 nove moči nabira. Ve-
 le za zjo potrebno, da
 klovik pri močeh, saj bi
 lehkno drgačik pri totih
 cen že dovnó
 pocitra. Pa da si ne bi
 kerí misla, da lehko
 na morje brez penez!
 krščeni dúši, meni se
 ke mo mogli meti za
 hec pomalen vejško ak-
 na peneze kak pa kajir
 tlogó, ki si jo pač človik
 kre sebe na toko dugo
 nesti. Ja, pa še to sen
 pozobati, ke sma
 Mica letos prvošči-
 osvžitve zokona lo-
 dopust. Najpret sen ho-
 na morje, drugi tjeđen
 re una.

na ves glos drla: »Ježeš Lujs, šure si duma pozoba, v čen pa boš se kopa na morji.« Vete, pri nas na de- želi nemamo kopalk, no si pač okoli tistih štiklof telesa kmečki šure namotamo. S tokin šurcom sen ba jas letos tudi na morji no sen ba prova atrakcija, saj so si lidje mislili, da sen košni modni kreator iz Pariza, ki dela reklamo za nove moške kopalk. Gremo dalec.

Do ptujskega železniškega štaccjuna me je na mopedi zapela moj kolega Pepa. V naši oštariji sma malo predugo tankala no sma se zato dvakrat eden ovemi vùn z jorka režala. Na srečo sma preštámaša, ke sma na mopedi frderbala samo auseruf, nojine kosti pa so ostale ce- le. Pepa me je na Ptuj spakira na cug. Lokomotiva si je nekak tak pela: »Stu hujdičov žmetno vlečen, pš, uuu, pš, uuu.« Vete, pa je resen blo žmetno, saj ba na cugi toki dreng, ke sen moga dugo samo na eni nogi stoti, pa še na tisti nogi so mi vse kurečje oči pohodili. Od Ptuja do Splita sen na cugi marsikaj doživeja. V enen vagoni sen vida, kak se je šla ena skupina izletnikov ateke in mamice. To blo je vete tak po načeli »malo jas, malo ti«, v seksualni terminologiji pa toti zadevi »skupinski fu...fu« — funt šterling je angleška valuta — provimo.

Ja pa še to van moren povedati, ke mi je že do Pragerskega nekšni hujdič tiste tri litre žganice vkra. Saj rečen, pri nas majo lid- je še stalno preduge prste.

Ali že veste...?

— V stari Sparti so tu- di deklice »špartansko« vzgajali. To je bilo tudi z zakonom določeno. Ko so deklice dopolnile sedmó le- to, so morale redno hoditi na javne vaje. Te vaje so obsegale: rokoborbo, teka- nje, skok v višino, metanje diska in kopja ter petje in plesanje kola.

V Spliti smo se spravili na ladjó, ki nas je tak po ma- len do Hvara zapelala. Na ladjí sen meja provo pašo za oči. Ena skupina mlodih Nemkie je strošla s sebe vse obleke no je stalo na njih samo za en kravati vredno- sti blaga. Saj rečen, našo tekstilno industrijo more vrag vzeti, če se naše ženske tak skromno obložijo.

Kdo smo se pelali mujmo enega otoka sen vida tudi eno »dalmatinsko limuzino«. Pa vete, kaj to je? To je prvi osel s štirimi nogami, s kosmoto dlako no z vejki- mi vühami. Pravzaprav je to ena joko pametna živol. Vle- češ jo naprej, pa ti začne nazaj iti. — približno glih tak kak našo gospodarstvo. Ja, pa še neke vas moren pitati: »Je kerí od vos že vi- da osla z vühami?« Vsi kerí ste ga vidli z vühami, van moren povedati ke sen jas do zdaj še vsokega osla z očmi vida.

No vidite, prišli smo do osla, ki sen ga na Hvari tú- di jezda. O ten pa si pri- šparajmo plac še za drugi tjeđen, ko mo van opisa tú- di vse druge dogodivščine z mojsh počitnic, ki so ble le- tos resen joko teresantne.

Do tečas pa bote lepo pozdovleni no nasvideje drú- gi tjeđen. Lepo vas pozdov- la vaš prleški Lujs.

— Odrasel avstralski ken- guru je visok, ko se postavi pokonci, nekaj okrog treh metrov, toda ko pride na svet, ni večji od treh centi- metrov. Tako bí kenguru- jevega »novorojenčka« z lahkoto spravila v škatlo za vžigalice.

— Po nalogu britanskega muzeja je rentgenolog Peter Graw preučeval mumifici- rana trupla egipčanskih fa- raonov Tutankamona in Ramsesa V., kí sta živeła pred 3000 leti. Rentgenski posnetki so pokazali, da sta oba kralja bolehalá na po- apnenju žil in umrila od srčnega infarkta.

— Najdalj časa je v zgo- dovnini vladal egipčanski faraon-kralj Pepi II., in si- cer celih 94 let (od 2384—2290 pr. n. š.).

— Točno pred 84 leti so se naši zdravniki prvič se- znanili z mikroskopom. Doktor Laza Lazarevič je v srb- skem- društvu zdravnikov pokazal svojim kolegom — zdravnikom, kako se pravil- no uporablja mikroskop v raziskovalne namene.

— 25-letni Francoz Gab- riel Mingean spada med največje ljudi na svetu. V Franciji ni nobenega višje- ga od njega. Visok je 231 centimetrov, tehta pa 112 kilogramov.

— V svetu na športnem polju dosega jo najrazličnej- še rekorde. V Franciji pa je pred leta dosežen rekord nenavadne vrste. Francoski bobnar Rej di Veí je udar- jal po bobnu sto ur, eno minuto in petnajst sekund.

— Vsi vemo, da je Pariz glavno mesto Francije, med- tem ko trdijo, da je Pariz ob enem »prestolnica« vrač- ev, jasnovidecev in astrolo- gov. V tem mestu jih je o- krog 6000, od praznovernih ljudi pa letno po izjavah statistikov izvabijo nad 200 milijonov starih dinarjev.

— Sladoled se je prvič v zgodovini pojavil na mizi rimskega imperatora Nero- na leta 62. Neron je ukazal, da naj pomešajo sokove ra- znih plodov z medom in snegom in da naj to posla- stico servirajo v kelihih ali bokalih. Sneg za ta slado- led, prvi v zgodovini, so prinašali posebno tekačji z znsnežnih vrhov apeninskih planin. Zanimivo je dejstvo, da je sladoled no zgornjih odatkih »star« nekoliko več kot mesto Ptuj, ali toč- nejše, 1909 let.

— Kača »ringla«, ki živi v Indiji in Južni Afriki, je človeku zelo nevarna. Zna- na je po tem, da svojo žr- tev lahko oslení na daljavo tako da se nj sposobna bra- niti živo bitie, ki se ji pri- bliža na pet metrov je tako rekotó že mrtvo. Kača ima v spodnji čeljust pod jezikom posebne žleze brizgalke, ki brizgajo strun na omenjeno daljavo. Ta strup oslepljuje

in dela na bazi solzivca. Clo- vek n žival se oslepljena ne moreta braniti in kača ju kaj lahko ukroti.

— Na svetu je mnogo vrst bolezní, ki so kraj čudne in jih niti ne moremo šteti med bolezní. Taka je na primer alergija, bolezni, ki človeka napravi sprejemli- vega za določene faktorje, ki vplivajo od zunaj na nje- gov organizem. To spreje- manje bí lahko istovetái s strahom, ki ga prav tako lahko imenujemo alergija. Da bo pojem alergija jas- nejši, naj navedem nekaj primerov: poznamo ljudi, ki ne morejo prenesti, da nek- do mečka papir ali prime sol. Ne morejo prenesti pi- ljenja žage in struženja po kovinskem predmetu, cvi- ljenja svedra pri vrтанju železa in tako dalje. Ko sli- šijo taki ljudje omenjene tone ali vidijo, da nekdo opravlja njim »sovražno« delo, dobijo kurjo polt. lasje na glavi in dlake po telesu stopijo pokonci, poleg tega pa podzavestno stisnejo zo- be in pesti ter začnejo drhte- ti po vsem telesu. Tak clo- vek je torej alergičen ali neke vrste duševni bolnik. Najbolj nenavaden pojav alergije je ugotovljen pri Mariji Medičejski. Dobivala je kurjo polt in postajala živčna, če je zagledala vrt- nico, pa čeprav samo na sliki.

— Največja nesreča 20. stoletja je bila epidemija gripe 1918.—1920 leta, zna- na pod imenom »španska gripa«. Od kod' se je gripa razširila, ni znano, znano pa je, da vsekakor ne iz Slovenije. Ime je dobila ver- jetno zaradi tega, ker je njen izbruh prvi objavil španski tisk. Španska gr- pa je prepotovala celo zemelj- sko oblo. Izjema so bili ne- kateri otoki Tihoga oceana, otok sv. Helene in nekateri drugi manjši otoki. Za to boleznijo je zbolelo več ka- kor vol milijarde (po neka- terih trditvah celo 1,5 mi- lijarde), umrlo pa nekaj več kot 20 milijonov ljudi.

— Najdražje mleko do se- danj je — mišje. Rabili pa so ga sodelavci kolumbijske univerze (ZDA), kí so pro- učevali in še proučujejo na- staneek in razvoj mlečnožle- znega tumorja in raka na ženski mlečni žlezi. Ta žle- za je, kot veste, sestavljena iz grozdastega gostocelične- ga tkiva, ki se po obolenju močno razširi. Zanimivo je, da ima samica miši enako sestavino mleka kot doieča mati in zato je bilo nujno potrebno dobiti mišje mleko, da bí lahko ugotovili razvoj virusov v njem in istočasno v mleku doiečih mater, obe- nem pa s pomočje tega dra- zega mleka skorcentrirali zdravilo proti tumorju na dojki. Samo skopi podatek: da bí »nans'venki lahko dobili četrt litra mišjega mleka so morali »pomolsti« dvajset tisoč mišjih samíc, to pa je stalo okrog deset tisoč dolarjev. —FK-

KREDITNA BANKA PTUJ

- opravlja vse denarne posle za občane in delovne organizacije
- odobrava razne kredite delovnim organizacijam, obrtnikom in občanom
- pomaga pri gradnji ali nakupu novih stanovanj delovnim organizacijam in občanom, če se odločijo za namensko varčevanje
- sprejema dinarske in devizne vloge, jih visoko obrestuje in daje vlagateljem še druge ugodnosti
- s kreditnimi naložbami pospešuje razvoj ptuj- skega gospodarstva.

Kreditna banka Ptuj je vaša domača in najbližja banka. Vsem občanom želimo prijetno praznovanje 4. julija, »dneva borca«.

